

ความพร้อมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดปทุมธานี
ในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

READINESS OF UNDERGRADUATE STUDENTS
IN PATHUMTHANI PROVINCE TOWARDS
THE ASEAN LABOUR MARKET INTEGRATION

อุษณีย์ พรหมศรียา

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจระหว่างประเทศ

คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2555

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ความพร้อมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดปทุมธานี
ในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

อุษณีย์ พรหมศรียา

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจระหว่างประเทศ

คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2555

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ

ความพร้อมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดปทุมธานี
ในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
Readiness of Undergraduate Students in Pathumthani Province
towards the Asean Labour Market Integration

ชื่อ - นามสกุล

นางสาวอุษณีย์ พรหมศรียา

วิชาเอก

ธุรกิจระหว่างประเทศ

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์นพวรรณ พจน์พิศุทธิพงศ์, Ph.D.

ปีการศึกษา

2555

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์นายวี อนามรวัช, Ph.D.)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กฤติยา รุ่งสม, วท.ม.)

..... กรรมการ
(อาจารย์นพวรรณ พจน์พิศุทธิพงศ์, Ph.D.)

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อนุมัติการค้นคว้าอิสระฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

..... คณบดีคณะบริหารธุรกิจ
(รองศาสตราจารย์ชนงกรณ์ กุณทลบุตร, D.B.A.)

วันที่ 10 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2556

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ	ความพร้อมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดปทุมธานี ในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
ชื่อ - นามสกุล	นางสาวอุษณีย์ พรหมศรียา
วิชาเอก	ธุรกิจระหว่างประเทศ
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์นพวรรณ พจน์พิศุทธิพงษ์, Ph.D.
ปีการศึกษา	2555

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และศึกษาระดับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในจังหวัดปทุมธานี โดยมีขอบเขตด้านประชากร คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 3 และ ชั้นปีที่ 4 ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐในจังหวัดปทุมธานี โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 395 ราย มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ Independent Samples t-test, One-way ANOVA, และ Correlation Coefficient โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 มีผลการเรียนอยู่ระหว่าง 2.51-3.00 โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนในระดับปานกลาง ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อการให้ความรู้ของสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นพบว่าอยู่ในระดับเห็นด้วย อันดับแรกคือ อาจารย์ผู้สอนกระตุ้นให้นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของประชาคมอาเซียน ในส่วนระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง อันดับแรกคือการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการรวมตัวของประชาคมอาเซียน และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในตลาดแรงงาน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ ชั้นปีการศึกษา ผลการเรียน สถานศึกษาที่สังกัด และรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน ที่ต่างกัน จะมีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน ระดับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง สถานศึกษาควรมีการกระตุ้นให้นักศึกษาเข้าฝึกอบรมทักษะทางภาษาอังกฤษ รวมทั้งทักษะภาษาประเทศเพื่อนบ้านและศึกษาวัฒนธรรมการทำงานของประเทศในอาเซียน เพื่อสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้

คำสำคัญ: ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

Independent Study Title	Readiness of undergraduate students in Pathumthani Province towards the ASEAN Labour Market Integration
Name-Surname	Miss Usanee Promsriya
Major Subject	International Business
Independent Study Advisor	Miss Nopphawan Photphisutthiphong, Ph.D.
Academic Year	2012

ABSTRACT

The purpose of this research was to study the factors affecting the readiness of students for participating in ASEAN Labour Market and to study the level of readiness of students towards the ASEAN Labour Market. The population was the undergraduate students studying in the 3rd and the 4th years from Faculty of Business Administration at the Universities in Pathumthani Province. They were selected to be the sample of 395 respondents by stratified random sampling. The data was collected by questionnaires and analyzed by descriptive statistics and statistical inference including Independent samples t-test, One-way ANOVA, Least Significant Difference and Correlation Coefficient at the 0.05 significance level.

The study results revealed that most of the respondents were 3rd year female students with GPA between 2.51 and 3.00. The study found that the samples had basic knowledge about AEC at medium level. The students' attitudes towards their university adjustment for the approaching of AEC are at high level. Firstly, the samples agreed that lecturers had encouraged their students to give an importance to AEC. In addition, the study found that readiness of students for participating in ASEAN Labour Market is at medium level. The first issue that the samples concerned was the information about AEC integration and how AEC will affect ASEAN Labour Market.

The results from hypothesis testing showed that the difference in personal factors such as gender, academic level, academic results, university, and average monthly income of their families will affect readiness of students for participating in ASEAN Labour Market. The study recommends that universities should encourage students to study at least one ASEAN's language besides English as well as learning work cultures of ASEAN countries in order to help students work effectively with people across different cultures.

Keyword: The ASEAN Labour Market

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ผู้ศึกษาขอขอบคุณ
ดร.นายวี อนุามธวัช – คีริก ประธานกรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์กฤติยา รุ่งสม กรรมการ และ
ดร.นพวรรณ พจน์พิศุทธิพงษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาที่ให้ความกรุณา ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะเพื่อ
ปรับปรุงและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของงานวิจัย

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่โครงการปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ธัญบุรีทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือการดำเนินการศึกษาค้นคว้าให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบคุณคณบดีคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี คณบดีคณะ
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และคณบดีคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เพื่อขอความร่วมมือในการทำวิจัย และขอความร่วมมือใน
การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม

ขอขอบคุณผู้ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม และผู้ที่เก็บรวบรวมแบบ
สอบถามทุกท่าน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญยิ่งในการเก็บข้อมูลศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

อุษณีย์ พรหมศรียา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	2
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	2
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.5 คำจำกัดความในการวิจัย.....	3
1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพร้อม.....	5
2.2 แนวคิดทฤษฎีการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ.....	7
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างประเทศ.....	9
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษา.....	10
2.5 ความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน.....	11
2.6 มหาวิทยาลัยของรัฐในจังหวัดปทุมธานี.....	19
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	20
3. วิธีดำเนินการวิจัย.....	23
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	23
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	24
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	27
3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล.....	28

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	30
4.1 ผลการวิเคราะห์.....	30
5. สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	64
5.1 สรุปผลการวิจัย	64
5.2 การอภิปรายผลการวิจัย	67
5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย	68
5.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอนาคต	69
บรรณานุกรม	70
ภาคผนวก	73
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม.....	74
ภาคผนวก ข ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	81
ประวัติผู้เขียน.....	84

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1	ตารางข้อมูลพื้นฐานของประเทศสมาชิก 12
3.1	ตารางแสดงจำนวนนักศึกษาปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย ของรัฐในจังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2555 23
3.2	ตารางแสดงวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 3 และ ชั้นปีที่ 4 ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐในจังหวัดปทุมธานี 24
4.1	ตารางจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล..... 30
4.2	ตารางระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในจังหวัดปทุมธานี ในภาพรวม..... 32
4.3	ตารางระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในจังหวัดปทุมธานี รายข้อ 33
4.4	ตารางทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการให้ความรู้ของสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับการ เปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น 35
4.5	ตารางระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน 40
4.6	ตารางเปรียบเทียบระดับปัจจัยที่มีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษา ในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำแนกตามเพศ 42
4.7	ตารางเปรียบเทียบระดับปัจจัยที่มีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำแนกตามชั้นปีการศึกษา 43
4.8	ตารางเปรียบเทียบระดับปัจจัยที่มีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ ตลาดแรงงาน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำแนกตามผลการเรียน 45
4.9	ตารางผลการทดสอบเป็นรายคู่ของระดับปัจจัยที่มีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษา ในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ที่มีผลการเรียนแตกต่างกัน 45
4.10	ตารางเปรียบเทียบระดับปัจจัยที่มีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ ตลาดแรงงาน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำแนกตามสถานศึกษาที่สังกัด 46
4.11	ตารางผลการทดสอบเป็นรายคู่ของระดับปัจจัยที่มีผลต่อระดับความพร้อมของ นักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ที่มีสถานศึกษาที่ สังกัดแตกต่างกัน 47

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.12 ตารางเปรียบเทียบระดับปัจจัยที่มีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน	48
4.13 ตารางผลการทดสอบเป็นรายคู่ของระดับปัจจัยที่มีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ที่มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนแตกต่างกัน	50
4.14 ตารางสรุปการเปรียบเทียบระดับปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา ที่มีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	51
4.15 ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษามีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	52
4.16 ตารางแสดงการทดสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน และการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการรวมตัวของประชาคมอาเซียน และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในตลาดแรงงาน	52
4.17 ตารางแสดงการทดสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน และการเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย	53
4.18 ตารางแสดงการทดสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน และการเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน ที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย	55
4.19 ตารางแสดงการทดสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน และการศึกษาวัฒนธรรมการทำงานของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้	56
4.20 ตารางแสดงการทดสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่างการให้ความรู้ของสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น และการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการรวมตัวของประชาคมอาเซียน และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในตลาดแรงงาน	57
4.21 ตารางแสดงการทดสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่างการให้ความรู้ของสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น และการเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย	58

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.22	ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษามีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	60
4.23	ตารางแสดงการทดสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่างตารางแสดงการทดสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน และการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา	62
4.24	ตารางแสดงการทดสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่างการให้ความรู้ของสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น และการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา	63

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	4

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เนื่องจากสถานการณ์ของโลกได้เปลี่ยนไปเป็นยุคโลกาภิวัตน์ที่โลกไร้พรมแดน นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงรอบด้านและครอบคลุม ประเทศต่าง ๆ ในโลกต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน และมีความเชื่อมโยงระหว่างกันมากขึ้น โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจที่เป็นตัวขับเคลื่อนและผลักดันให้ประเทศต่าง ๆ ก้าวรุดไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว ประกอบกับประเทศต่าง ๆ นั้นอยู่ร่วมกันเป็นสังคมโลก ไม่สามารถอยู่โดดเดี่ยวเดียวดายได้ จึงต้องมีการรวมตัวกันของประเทศในแต่ละภูมิภาคเพื่อเพิ่มอำนาจในการต่อรอง และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีระหว่างประเทศ เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ร่วมและพัฒนาประเทศในภูมิภาคไปพร้อม ๆ กัน ด้วยเหตุนี้ผู้นำภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรือ อาเซียน จึงได้มีข้อตกลงให้อาเซียนรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนขึ้นอย่างเป็นทางการ จากการร่วมลงนามในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียนที่เรียกว่า ข้อตกลงบาหลี 2 (Bali Concord II) ในปี พ.ศ. 2546 โดยให้มีการจัดตั้งประชาคมอาเซียนให้แล้วเสร็จภายในปี พ.ศ. 2558 (กระทรวงการต่างประเทศ (ออนไลน์), 2554)

โดยเริ่มแรกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรืออาเซียน (Association of Southeast Asian Nations: ASEAN) ถือกำเนิดจากการประกาศ “ปฏิญญากรุงเทพ” (Bangkok Declaration) เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 เป็นสมาคมความร่วมมือระหว่างประเทศระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ก่อตั้งขึ้นเพื่อสร้างสันติภาพในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อันนำมาซึ่งเสถียรภาพทางการเมือง ความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม แต่การรวมตัวเป็นอาเซียนยังไม่สามารถรวมเป็นพลังที่เข้มแข็งพอที่จะไปต่อรองในระดับประเทศยักษ์ใหญ่ในเวทีโลกได้ จึงมีการริเริ่มที่จะรวมตัวกันให้เหนียวแน่นอย่างเป็นระบบมากขึ้น เพื่อเป็นองค์กรที่ยอมรับของชาวโลก มีความเข้มแข็งและมีอำนาจต่อรองกลุ่มหนึ่งของโลก เช่นเดียวกับการรวมตัวของประเทศในซีกโลกตะวันตกในนาม “สหภาพยุโรป” ด้วยเหตุนี้จึงเกิดการจัดตั้ง “ประชาคมอาเซียน” ขึ้น โดยประกอบด้วย 3 ประชาคมคือ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political and Security Community: APSC) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนขึ้น (ASEAN Socio-culture Community: ASCC) สำหรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จะเกิดขึ้นในปีพ.ศ. 2558 เพื่อให้อาเซียนมีตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน (Single Market and Production Base) มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานฝีมืออย่างเสรี (วิทย์ บัณฑิตกุล, 2554 : 25-40)

ประเทศไทยในฐานะที่เป็นผู้นำในการก่อตั้งสมาคมอาเซียน และเป็นหนึ่งในสมาชิกของประชาคมอาเซียน จึงจำเป็นต้องปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว โดยเฉพาะการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีเป็นหนึ่งในจุดมุ่งหมายของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งจะทำให้แรงงานในประเทศที่มีค่าตอบแทนต่ำเคลื่อนย้ายไปสู่ประเทศที่มีค่าตอบแทนสูง การเตรียมความพร้อมด้านแรงงานที่ต้องมีการพัฒนาทั้งทางด้านความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญในด้านต่างๆ ในการทำงาน เช่น ทักษะฝีมือ ความสามารถทางด้านภาษาสากล รวมทั้งทัศนคติที่ดีต่อการทำงาน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันในตลาดให้สูงขึ้น เนื่องจากเมื่อมีการรวมกลุ่มเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แรงงานไทยจะสามารถตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานในประชาคมอาเซียนได้

การเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีในประชาคมอาเซียนนั้น ทำให้เกิดผลกระทบโดยตรงกับแรงงานไทย ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาถึงความพร้อมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดปทุมธานีในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เนื่องจากนักศึกษากลุ่มนี้จะกลายเป็นแรงงานของประเทศไทยในอนาคต และมีบทบาทสำคัญที่จะช่วยในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ จึงมีความสนใจและต้องการทำการศึกษาในเรื่องดังกล่าว โดยมุ่งที่จะศึกษาถึงระดับความพร้อมกับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และปัจจัยที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อันจะนำไปสู่การตอบสนองความเป็นไปได้ของการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของแรงงานไทยในตลาดให้สูงขึ้นต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
2. เพื่อศึกษาระดับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในจังหวัดปทุมธานี

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาแตกต่างกัน
2. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา
3. การให้ความรู้ของสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นแก่นักศึกษา มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 3 และ ชั้นปีที่ 4 ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐในจังหวัดปทุมธานี ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 3,146 ราย ในปีการศึกษา 2555
2. กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 3 และ ชั้นปีที่ 4 ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐในจังหวัดปทุมธานี โดยผู้ศึกษาได้กำหนดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรคำนวณขนาดตัวอย่างของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 395 ราย
3. ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยเพศ ชั้นปี การศึกษา ผลการเรียน สถานศึกษาที่สังกัด รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน และการให้ความรู้ของสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น
4. ตัวแปรตาม คือระดับความพร้อมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดปทุมธานีในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
5. พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ มหาวิทยาลัยของรัฐในจังหวัดปทุมธานี ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
6. ระยะเวลาการศึกษาวิจัยตั้งแต่เดือนตุลาคม พ.ศ. 2555 - เดือนมกราคม พ.ศ. 2556

1.5 คำจำกัดความในการวิจัย

อาเซียน และประชาคมอาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asian Nations: ASEAN) ซึ่งเป็นองค์ระหว่างประเทศระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หมายถึง การที่อาเซียนมีตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานมีฝีมืออย่างเสรี

ประเทศสมาชิกอาเซียน หมายถึง ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 10 ประเทศ ได้แก่ ประเทศอินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย บรูไน เวียดนาม ลาว พม่า และกัมพูชา

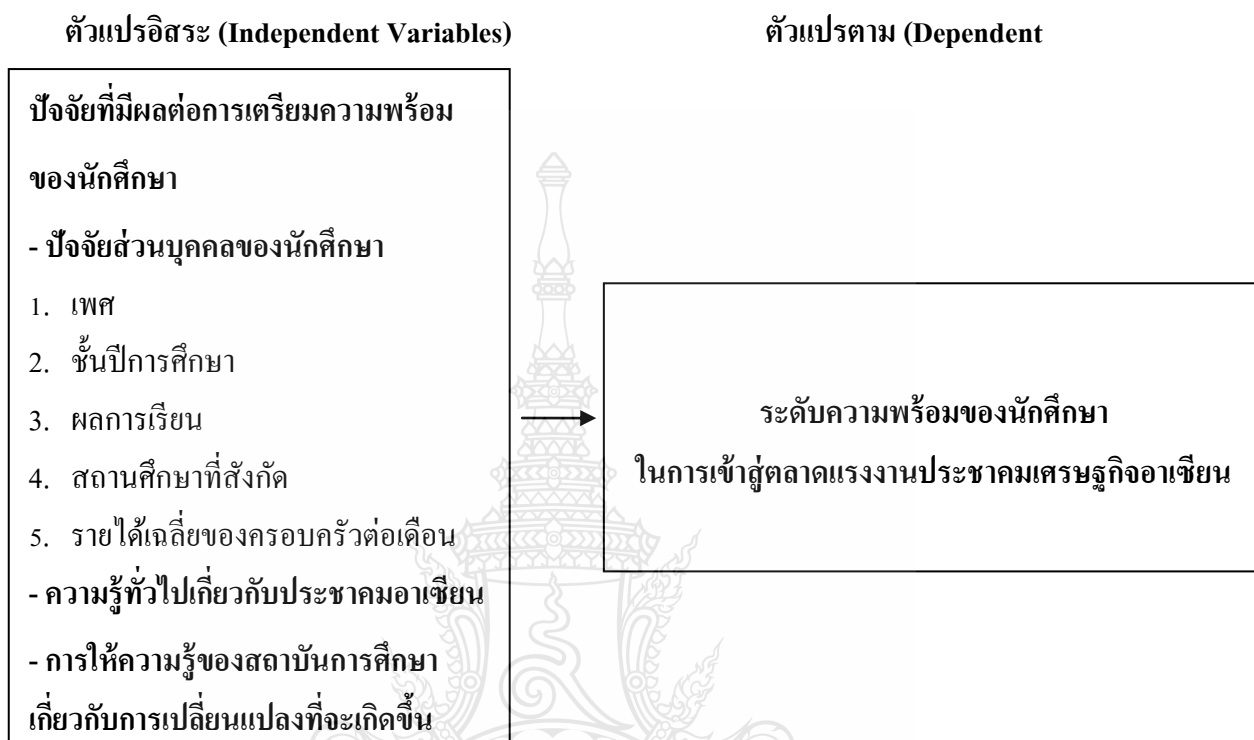
ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม หมายถึง เพศ สถานศึกษาที่สังกัด ชั้นปี การศึกษา ผลการเรียน รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน

มหาวิทยาลัยของรัฐ หมายถึงสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา

ความพร้อมของนักศึกษา หมายถึง ความพร้อมของนักศึกษาต่อการพัฒนาศักยภาพให้สามารถรองรับตลาดแรงงานในประชาคมอาเซียนเพื่อสามารถแข่งขันได้ในเวทีอาเซียน

ทัศนคติของนักศึกษา หมายถึง ความคิด ความรู้สึก ทำหน้าที่กระทำต่อประชาคมอาเซียน โดยทัศนคตินี้จะแสดงออกให้เห็นทิศทางความรู้สึกทั้งทางบวกและทางลบ

1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1.1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบระดับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในจังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อเป็นแนวทางให้กับสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาในการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษา
3. เพื่อเป็นแนวทางให้กับนักศึกษา เพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเอง ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับ “ความพร้อมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดปทุมธานีในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” ผู้ศึกษาได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นกรอบในการศึกษาดังนี้

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพร้อม
2. แนวคิดทฤษฎีการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ
3. แนวคิดเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างประเทศ
4. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษา
5. ความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน
6. มหาวิทยาลัยของรัฐในจังหวัดปทุมธานี
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพร้อม

1. ความหมายของความพร้อม (Readiness)

ได้มีนักวิชาการให้ความหมายของความพร้อมแตกต่างกันดังนี้

คลิน กิจสมัย (2548 : 26) ได้ให้ความหมายว่าความพร้อมเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สนับสนุนบุคคลให้สามารถทำกิจกรรมบางสิ่งบางอย่างต่อไปได้

จิตรา วสุวานิช (2528 : 25-31) ได้ให้ความหมายว่า คนจะทำอะไรได้ดีหรือไม่จะต้องมีความพร้อม ซึ่งความพร้อมที่เกิดขึ้นจะต้องขึ้นอยู่กับความตื่นตัวทางจิตใจ ความพร้อมทางด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ และสังคม และความพร้อมด้านวุฒิภาวะ

พลเทพ บุญยะกาญจน (2545 : 6) ได้ให้ความหมายว่าความพร้อมหมายถึงสภาพของบุคคลที่มีสถานะสมบูรณ์ พร้อมที่จะเรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ให้สามารถสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เป็นพื้นฐานของความพร้อมในแต่ละด้าน ได้แก่ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและปัจจัยด้านสังคม

ประทวน กลิ่นพินิจ (2551 : 42) ความพร้อม หมายถึง ความสามารถในการดำเนินกิจกรรมของบุคคล ซึ่งเกิดจากวุฒิภาวะ เป็นการเจริญเติบโตตามธรรมชาติหรือเกิดจากการเรียนรู้ฝึกฝน

กันยา สุวรรณแสง (2540 : 159) กล่าวว่าความพร้อม (Readiness) หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่จะดำเนินกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ความพร้อมนั้นจะประกอบไปด้วยวุฒิภาวะทางกาย

ของผู้นั้น ซึ่งวุฒิภาวะทางกาย หมายถึง ความเจริญของระบบอวัยวะต่าง ๆ เช่น ความเจริญของระบบประสาท ระบบกล้ามเนื้อ ระบบต่อม เป็นต้น ผสมผสานกับสภาพการณ์อื่น ๆ เช่น ความสนใจ แรงจูงใจ ในประสบการณ์เดิม ความต้องการ สุขภาพจิต ความพร้อมและวุฒิภาวะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิด ความพร้อมหมายถึง ระดับวุฒิภาวะที่จะเป็นในการเรียนรู้หรือการฝึกฝนกิจกรรมนั้น ๆ เช่น เด็กที่มีความพร้อมในการเขียนการอ่านย่อมหมายถึงระดับวุฒิภาวะของเขาที่สามารถแยกความคล้ายคลึงและความแตกต่างของตัวอักษรวุฒิภาวะของคนเรามีอยู่หลายอย่างเช่น วุฒิภาวะทางเพศ วุฒิภาวะทางอารมณ์ วุฒิภาวะทางสังคม วุฒิภาวะทางร่างกาย

Thatcher (1970 : 695) ได้ให้ความหมายว่า ความพร้อมเป็นสภาพหรือคุณภาพการเตรียมพร้อมอันเนื่องมาจากการเตรียมการ ความถนัด ความพอใจ หรือความกระตือรือร้น

Skinner (1965 : 305) กล่าวว่า ความพร้อมเป็นรากฐานและแนวโน้มของบุคคลที่จะทำงานให้ประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลว ย่อมขึ้นอยู่กับความพร้อมและความไม่พร้อม บุคคลที่มีความพร้อมอย่างดีจะทำงานด้วยความราบรื่น และประสบความสำเร็จอย่างน่าพอใจ ส่วนบุคคลที่ไม่พร้อมย่อมเปรียบเสมือนถูกบังคับให้ทำงาน การทำงานนั้นจึงไม่ประสบความสำเร็จ

Mckechnie (1966 : 1500) ได้ให้ความหมายความพร้อมไว้ว่า เป็นลักษณะที่ผู้กระทำมีความคล่องตัว กระตือรือร้น ตั้งใจในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้กิจกรรมที่กระทำนั้นบรรลุถึงผลสำเร็จ

จากความหมายของความพร้อมที่ได้กล่าวมา สรุปได้ว่า ความพร้อม หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่จะดำเนินกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งให้บรรลุผล ซึ่งปัจจัยที่ทำให้เกิดความพร้อมประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และปัจจัยทางสังคม

ในส่วนองค์ประกอบของความพร้อม ดาว์นิงและแทคเรย์ (Downing and Thackrey 1971: 14-16) ได้แบ่งองค์ประกอบของความพร้อมไว้ 4 องค์ประกอบคือ

1. องค์ประกอบทางกายภาพ (Physical Factors) ได้แก่การเจริญเติบโตทางร่างกายจิตใจ และสังคม หรือการบรรลุวุฒิภาวะด้านร่างกายทั่วไป
2. องค์ประกอบทางสติปัญญา (Intellectual Factors) ได้แก่ ความพร้อมด้านสติปัญญา โดยทั่วไป ความสามารถในการรับรู้ (Perception) ความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผล และความสามารถในการตัดสินใจและคิดเพื่อแก้ปัญหา
3. องค์ประกอบด้านอารมณ์ แรงจูงใจและบุคลิกภาพ (Emotion, Motivational and Personality Factors) ได้แก่ ความมั่นคงทางอารมณ์ และความต้องการที่จะเรียนรู้
4. องค์ประกอบทางด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Factors) ได้แก่ สภาพทางเศรษฐกิจ ความพอเพียง โอกาสในการหาประสบการณ์ทางสังคม เป็นต้น

พรณี ช. เจริญ (2528 : 34) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความพร้อมไว้ 3 ประการคือ วุฒิภาวะ การได้รับการอบรมและเตรียมตัว อีกทั้งความสนใจหรือแรงจูงใจ

นฤตพงษ์ ไชยวงศ์ (2540 : 19) กล่าวว่าองค์ประกอบของความพร้อมสามารถแบ่งได้ออกเป็น 4 ด้านคือ ด้านร่างกาย เช่น วุฒิภาวะของการเจริญเติบโตของอวัยวะในร่างกาย ด้านสติปัญญา เช่น การรับรู้เกี่ยวกับสิ่งที่จะเรียนหรือปฏิบัติ ด้านอารมณ์และสังคม เช่น ความพึงพอใจต่อสิ่งที่มากระตุ้นหรือสิ่งที่จะเรียนรู้ และด้านจิตวิทยาและสิ่งแวดล้อม เช่น ประสบการณ์ต่างๆที่เกี่ยวกับสิ่งจะเรียนรู้ หรือปฏิบัติ

2.2 แนวคิดและทฤษฎีการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ

สิทธิพร (2555 : 5) กล่าวว่า การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ หมายถึง การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศตั้งแต่ 2 ประเทศขึ้นไป โดยยึดหลักของความเท่าเทียมกัน และมีกระบวนการยกเลิกวิธีการเลือกปฏิบัติทางการค้า การชำระเงินระหว่างประเทศของ 2 ประเทศหรือหลายประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประเทศสมาชิกมีการเร่งรัดและยกระดับการพัฒนาประเทศที่สูงขึ้นอันเป็นระยะเวลายาวนานหรือชั่วคราว โดยในปัจจุบันแนวคิดการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจมีลักษณะ 2 ลักษณะดังนี้

1. **แนวคิดการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในลักษณะเสรี** เป็นการยกเลิกข้อบังคับต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการเคลื่อนย้ายสินค้าระหว่างประเทศ โดยใช้กลไกของตลาดเป็นเครื่องตอบปัญหาขั้นพื้นฐานของระบบเศรษฐกิจ เช่น การรวมกลุ่มของสหภาพยุโรป

2. **แนวคิดการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในลักษณะการดำเนินการโดยรัฐ** การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจที่จะสามารถบรรลุผลสำเร็จได้ก็ต่อเมื่ออาศัยการค้าของรัฐและการวางแผนเศรษฐกิจในระดับชาติโดยมีการร่วมมือกันวางแผนในระยะยาว การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจแนวนี้จึงไม่ใช่กลไกของตลาด ไม่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของระบบราคา

ทฤษฎีบูรณาการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ (International Integration Theory)

ทฤษฎีนี้ถือเป็นทฤษฎีที่สนับสนุนให้ประเทศต่างๆมีการรวมกลุ่มกันเพื่อสร้างความร่วมมือในทางเศรษฐกิจ ทฤษฎีของ Bela Balassa (เบลลา บาลาสซา) ถือทฤษฎีที่มีชื่อเสียง และได้รับการยอมรับมากในปัจจุบัน เป็นทฤษฎีการบูรณาการทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค เนื่องจากเป็นทฤษฎีที่ใช้ในการอธิบายการบูรณาการของยุโรป ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดในโลก บาลาสซาเสนอขั้นตอน 5 ขั้นตอนของการบูรณาการทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค ได้แก่ (ชัยวุฒ ตรีกรอง, 2553 : 26)

1. **เขตการค้าเสรี (Free Trade Area)** เป็นรูปแบบการรวมกลุ่มที่ประเทศสมาชิกในกลุ่มลดหรือยกเลิกอุปสรรคทางการค้าระหว่างกัน แต่ประเทศสมาชิกยังคงมีอิสระในการตัดสินใจทางการค้ากับประเทศนอกสมาชิกได้อย่างเสรี

2. **สหภาพศุลกากร (Custom Union)** เป็นรูปแบบการรวมกลุ่มที่คล้ายคลึงกับเขตการค้าเสรี ยกเว้นประเทศสมาชิกในกลุ่มมีข้อตกลงทางการค้ากับประเทศนอกสมาชิกรวมกัน

3. **ตลาดร่วม (Common Market)** การรวมกลุ่มในรูปแบบสหภาพศุลกากร แต่อนุญาตให้มีการเคลื่อนย้ายปัจจัยการผลิตผ่านพรมแดนของประเทศสมาชิกได้ เช่น ปัจจัยทุน แรงงาน เทคโนโลยี

4. **สหภาพเศรษฐกิจ (Economic Union)** นอกจากจะมีการเคลื่อนย้ายปัจจัยการผลิตผ่านพรมแดนของประเทศสมาชิกแล้ว โดยแต่ละประเทศสมาชิกมีนโยบายทางการเงินและการคลังร่วมกัน นอกจากนี้ยังอาจมีการจัดตั้งหน่วยงานกลางขึ้นมาดูแลหรือควบคุมนโยบายที่ได้จัดตั้งร่วมกัน เปรียบเสมือนเป็นประเทศเดียวกัน

5. **สหภาพเหนือชาติ (Political Union)** ประเทศสมาชิกนอกจากจะมีนโยบายทางเศรษฐกิจร่วมกันแล้ว แต่ละประเทศสมาชิกมีวัตถุประสงค์ร่วมกันเป็นชาติเดียว

ทฤษฎีว่าด้วยการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภาวะด้านการเคลื่อนย้ายของสินค้า และการผลิต ทฤษฎีของจาคอบ ไวนเนอร์ (อ้างถึงใน สมนึก แดงเจริญ, 2537: 26-48) ได้ศึกษาการจัดตั้งสหภาพศุลกากร ซึ่งมีผลต่อการเคลื่อนย้ายของสินค้าระหว่างประเทศสมาชิกและประเทศที่มีใช้สมาชิก การยกเลิกข้อจำกัดที่เป็นอุปสรรคต่อการค้าระหว่างประเทศสมาชิกมีผลต่อฐานะความเป็นอยู่ของประชากร ได้แก่ ด้านประสิทธิภาพของการจัดสรรทรัพยากร และการกระจายรายได้ของประเทศต่าง ๆ

โดยการผลิตสินค้าบางชนิดจะเปลี่ยนจากการผลิตในแหล่งที่มีต้นทุนต่ำในต่างประเทศมาเป็นการผลิตโดยผู้ผลิตภายในประเทศที่ได้รับการปกป้อง ทำการผลิตที่ใช้ต้นทุนสูงกว่า การตั้งกำแพงภาษีจึงเป็นการเลือกปฏิบัติ ที่ต่อต้านสินค้าชนิดเดียวกันที่ผลิตในต่างประเทศ ด้านผู้บริโภคจะเห็นผลการบริโภคสินค้าจากต่างประเทศไปเป็นสินค้าที่ผลิตในประเทศ

นอกจากนั้นการจัดตั้งสหภาพศุลกากรจะเกิดการเพิ่มการค้า ได้แก่การค้าที่เกิดขึ้นใหม่ระหว่างประเทศสมาชิก ส่วนการหันเหการค้าเป็นการเปลี่ยนแปลงจากการค้ากับต่างประเทศมาเป็นการค้าระหว่างประเทศสมาชิก การลดและยกเลิกภาษีศุลกากร รวมทั้งข้อจำกัดการค้าระหว่างประเทศสมาชิกจะทำให้ตลาดกว้างขึ้น ซึ่งจะเพิ่มศักยภาพของการแบ่งงาน นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงด้านการเปลี่ยนแปลงด้านการผลิต และการปรับปรุงการจัดสรรทรัพยากรระหว่างประเทศสมาชิกของสหภาพศุลกากร

ทฤษฎีว่าด้วยการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภาวะด้านการเคลื่อนย้ายของสินค้า และการบริโภค

ทฤษฎีของเคนเนน ปีเตอร์ บี (อ้างถึงใน สมนึก แดงเจริญ, 2537: 49-64) การจัดตั้งสหภาพศุลกากรโดยทำการยกเลิกอุปสรรคการค้าทางด้านภาษีศุลกากรและข้อจำกัดด้านการค้าเป็นการส่งเสริมการเคลื่อนย้ายของสินค้าระหว่างประเทศสมาชิก การเคลื่อนย้ายสินค้ามีผลต่าง ๆ ได้แก่ ผลทางด้านอัตราแลกเปลี่ยน ผลทางด้านการบริหารการเศรษฐกิจ ผลด้านการเปลี่ยนแปลงฐานะความเป็นอยู่ของประชากรของประเทศสมาชิก และผลทางด้านการบริโภค

ในด้านผลทางด้านการบริโภค การเก็บภาษีศุลกากรทำให้ความแตกต่างของราคาสินค้าที่ค้าขายกันมีมากขึ้นและเมื่อมีการยกเลิกภาษีดังกล่าวจึงทำให้การแลกเปลี่ยนสินค้าระหว่างประเทศมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้บริโภคภายในประเทศจะปรับการบริโภค โดยซื้อสินค้านำเข้าที่มีค่าสูงแทนสินค้าที่มีค่าต่ำภายในประเทศ

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างประเทศ

ปัจจัยผลักดันจากประเทศที่แรงงานเคลื่อนย้ายออก และปัจจัยดึงดูดจากประเทศที่แรงงานเคลื่อนย้ายเข้า เป็นสาเหตุสำคัญของการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างประเทศ สุนิ จัตุรา (อ้างถึงใน ไพรช ลำยอง, 2545:6) คือ

ปัจจัยผลักดันจากประเทศที่แรงงานเคลื่อนย้ายออก

สาเหตุสำคัญที่ทำให้แรงงานเคลื่อนย้ายออกจากประเทศบ้านเกิดของตนเอง ได้แก่ อัตราการว่างงาน (Unemployment) อยู่ในอัตราสูงและการทำงานต่ำระดับ (Underemployment) แรงงานส่วนเกินที่เกิดจากการว่างงานและการทำงานต่ำระดับในประเทศนั้น เป็นผลมาจากการไม่สามารถหางานทำที่ตรงกับความรู้ความสามารถของตนเอง ขณะที่แรงงานบางส่วนมีความพยายามที่จะหางานทำในประเทศชั่วคราวหนึ่ง แต่ถ้าเขาไม่สามารถหางานที่ตรงกับความต้องการได้แล้ว ทำให้แรงงานส่วนหนึ่งมีแนวโน้มอย่างมากที่จะเคลื่อนย้ายออกไปสู่ต่างประเทศ

ระดับค่าจ้างที่ต่ำกว่าเมื่อเทียบกับต่างประเทศ และอาชีพที่มีลักษณะเดียวกันถ้าเปรียบเทียบกันในเรื่องค่าจ้างหรือเงินเดือนที่ได้รับขณะทำงานในประเทศ โอกาสการเคลื่อนย้ายแรงงานไปต่างประเทศย่อมมีมากกว่าถ้าค่าจ้างและเงินเดือนในต่างประเทศมีอัตราค่าจ้างที่สูงกว่า

การขาดสิ่งจูงใจสำหรับความก้าวหน้าในอาชีพ แรงงานที่มีความรู้ความชำนาญสูงแต่ไม่สามารถมีโอกาสก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ของตนเอง ย่อมเกิดความรู้สึกอยากเคลื่อนย้ายไปทำงานในต่างประเทศ นอกจากนี้สิ่งจูงใจ ซึ่งได้แก่ ความก้าวหน้าในอาชีพก็เป็นอีกประการหนึ่งที่ทำให้แรงงานกลุ่มนี้ต้องการเคลื่อนย้ายไปทำงานยังต่างประเทศนโยบายกำลังคนที่ไม่เหมาะสม การวางแผนกำลังคนที่เหมาะสมทำให้เกิดการพัฒนาไปตามระบบของงาน แต่ขณะที่ประเทศด้อยพัฒนาไม่มีการวางแผนพัฒนากำลังคนทำให้ขาดความรู้ความสมดุระหว่างงานกับบุคลากร เป็นเหตุให้กำลัง

แรงงานบางส่วนอาจกลายเป็นแรงงานส่วนเกินได้ แต่ขณะเดียวกันบางประเทศอาจต้องการกำลังคนที่เป็นส่วนเกินนี้ ทำให้คนดังกล่าวต้องการเคลื่อนย้ายออกไปนอกประเทศได้

ปัจจัยทางสังคมและการเมือง แรงงานบางส่วนอาจต้องการอพยพเคลื่อนย้ายไปต่างประเทศ เป็นเพราะไม่พอใจในสภาพสังคมและการเมืองที่เป็นอยู่อันเนื่องมาจากความวุ่นวายและความแตกต่างของกลุ่มการเมืองในประเทศ

ปัจจัยดึงดูดในประเทศที่แรงงานเคลื่อนย้ายเข้า

สาเหตุดึงดูดให้แรงงานเคลื่อนย้ายจากประเทศบ้านเกิดเข้าสู่ประเทศใดประเทศหนึ่งได้แก่

ระดับค่าจ้างและเงินเดือนที่สูงกว่าในประเทศบ้านเกิดของแรงงาน สิ่งจูงใจทางเศรษฐกิจที่สำคัญของแรงงาน ได้แก่ ระดับค่าจ้างและเงินเดือน ถ้าแรงงานในอาชีพต่าง ๆ พบว่าแรงงานประเภทเดียวกันกับเขาในต่างประเทศนั้นมีระดับค่าจ้างหรือเงินเดือนที่สูงกว่ามาก ก็จะเป็นสิ่งดึงดูดใจให้แรงงานเหล่านี้ต้องการอพยพเคลื่อนย้ายออกไปทำงานยังถิ่นใหม่ได้

การขาดแคลนกำลังคนในบางสาขา ถ้าหากมีการเผยแพร่ข่าวสารความรู้เกี่ยวกับตลาดแรงงาน ทำให้แรงงานในต่างประเทศได้ทราบถึงประเภทแรงงานที่ขาดแคลนเหล่านี้ได้เป็นอย่างดี

โอกาสสำหรับความก้าวหน้าในอาชีพ ประเทศที่พัฒนาแล้วย่อมมีสิ่งอำนวยความสะดวกแก่การปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี ประกอบกับการวางแผนพัฒนาบุคลากรที่ยุติธรรมย่อมเป็นสิ่งที่พึงปรารถนาของแรงงานโดยทั่วไปอยู่แล้ว และสภาพนี้เองจะเป็นสิ่งดึงดูดให้แรงงานที่มีความรู้ความชำนาญจากประเทศด้อยพัฒนา เคลื่อนย้ายไปทำงานในต่างประเทศเพื่อโอกาสก้าวหน้าในอาชีพของตนเอง

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษา

แนวคิดเกี่ยวกับงานด้านวิชาการ

มีนักวิชาการได้ให้ความหมายงานด้านวิชาการที่หลากหลายดังนี้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 2) ได้ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารสถานศึกษา โดยมีการจัดกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

พิชัย เสงี่ยมจิตต์ (2542 : 3) กล่าวว่าการบริหารงานวิชาการ หมายถึงการใช้ศาสตร์และศิลป์ที่จะนำทรัพยากรในการบริหารมาประกอบกันตามกระบวนการบริหารในการจัดกิจกรรมการพัฒนาหรือปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

ชัยวัฒน์ บุญทริก (2533 : 72) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึงการบริหารกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนของครูและนักเรียนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพมากที่สุด

อภิชัย กุลชา (2536 : 40) กล่าวว่าหน้าที่หลักของโรงเรียน คือการให้ความรู้ทางวิชาการแก่นักเรียนเป็นสำคัญ งานวิชาการจึงเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร สื่อการสอน การจัดการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล

สรุปได้ว่า งานวิชาการเป็นการบริหารกิจกรรมทุกชนิดของสถานศึกษา ซึ่งประกอบงานที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร สื่อการสอน การจัดการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล โดยเน้นให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนเป็นสำคัญ

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

มีนักวิชาการได้ให้ความหมายงานด้านการบริหารจัดการที่หลากหลายดังนี้

ชนงกรณ์ กุณทลบุตร (2546 : 2) ได้กล่าวว่า การจัดการต้องประกอบด้วยคนตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมกันทำงานเพื่อให้ได้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน และผู้จัดการหรือผู้บริหารคือผู้ที่ประสานงานทรัพยากรต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นคน เงิน สิ่งของ และวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์โดยมุ่งหวังว่าจะเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ (2545 : 18) กล่าวว่าการจัดการหรือการบริหารจัดการซึ่งจะเน้นการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบาย (แผนที่วางไว้) ซึ่งนิยมใช้ในการจัดการธุรกิจ ส่วนคำว่าการบริหารจะใช้ในการบริหารระดับสูง โดยเน้นการกำหนดนโยบาย และแผนของผู้บริหารระดับสูง นิยมใช้ในการบริหารรัฐกิจ หรือใช้ในหน่วยงานราชการ

อัจฉรา ชีวะตระกูลกิจ (2542 : 7) ได้กล่าวว่า การจัดการคือ กระบวนการในการวางแผนจัดระเบียบขององค์การ กระตุ้นและควบคุมทรัพยากรอันประกอบด้วยทรัพยากรมนุษย์ เงินทุน และทรัพยากรอื่น ๆ ให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การที่ตั้งไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

สรุปได้ว่า การบริหารจัดการ การจัดการ หรือการบริหารหมายถึง กระบวนการทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ และเกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

2.5 ความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

พัฒนาการของอาเซียนสู่ความเป็นประชาคมอาเซียน

1. ยุคก่อนกบฏบัตราอาเซียน (พ.ศ. 2510-2550)

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรือ อาเซียน (Association of South East Asian Nations : ASEAN) ก่อตั้งขึ้นโดยปฏิญญากรุงเทพฯ (Bangkok Declaration) เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2510 โดยมีประเทศสมาชิกเมื่อเริ่มก่อตั้ง 5 ประเทศได้แก่ ประเทศอินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และ ไทย เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างประเทศในภูมิภาค ชำรงไว้ซึ่งสันติภาพ เสถียรภาพ และความมั่นคงปลอดภัยทางการเมือง สร้างสรรค์ความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม การกินที่อยู่ดีบนพื้นฐานของความเสมอภาคและผลประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งจากเจตจำนงที่สอดคล้องกันนี้นำไปสู่การขยายสมาชิกภาพ โดยมีประเทศบรูไน เวียดนาม ลาว พม่าและกัมพูชา เข้าเป็นสมาชิกตามลำดับ ทำให้ในปัจจุบันอาเซียนมีสมาชิกรวมทั้งสิ้น 10 ประเทศ (สำนักการประชาสัมพันธ์ต่างประเทศ กรมประชาสัมพันธ์, 2554)

วัตถุประสงค์สำคัญของปฏิญญากรุงเทพฯ ได้แก่ ส่งเสริมความร่วมมือและความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์และการบริหาร ส่งเสริมสันติภาพและความมั่นคงส่วนภูมิภาค เสริมสร้างความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ พัฒนาการทางวัฒนธรรมในภูมิภาค ส่งเสริมให้ประชาชนในอาเซียนมีความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในรูปของการฝึกอบรมและการวิจัย และส่งเสริมการศึกษาด้านเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพิ่มประสิทธิภาพของการเกษตรและอุตสาหกรรม การขยายการค้า ตลอดจนการปรับปรุงการขนส่งและการคมนาคม เสริมสร้างความร่วมมืออาเซียนกับประเทศภายนอกองค์การความร่วมมือแห่งภูมิภาคอื่น ๆ และองค์การระหว่างประเทศ

ตารางที่ 2.1 ข้อมูลพื้นฐานของประเทศสมาชิก (เรียงลำดับตามการเข้าร่วมเป็นสมาชิก) (ASEAN Secretariat Database, ออนไลน์, 2554)

ประเทศสมาชิก	ข้อมูลพื้นฐานสำคัญ				
	พื้นที่ (ตารางกิโลเมตร)	ประชากร (ล้านคน)	ภาษาราชการ	ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)	ดัชนีการพัฒนามนุษย์ (HDI)
อินโดนีเซีย	1,860,360	248,216,193	อินโดนีเซีย	546,846	0.617
มาเลเซีย	330,252	28,306	มาเลเซีย	193,107	0.761
ฟิลิปปินส์	300,000	92,226	ฟิลิปปินส์	161,357	0.644
			และอังกฤษ		

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ประเทศ	ข้อมูลพื้นฐานสำคัญ				
	พื้นที่ (ตารางกิโลเมตร)	ประชากร (ล้านคน)	ภาษาราชการ	ผลิตภัณฑ์มวล รวมใน ประเทศ (GDP) (ล้านดอลลาร์ สหรัฐ)	ดัชนีการ พัฒนามนุษย์ (HDI)
สิงคโปร์	710	4,987	อังกฤษ จีน กลาง มลายู และทมิฬ	182,701	0.866
ไทย	513,120	66,903	ไทย	264,322	0.682
บรูไน	5,765	406	มาเลย์	10,758	0.838
เวียดนาม	331,212	87,228	เวียดนาม	96,317	0.593
ลาว	236,800	5,922	ลาว	5,579	0.524
สหภาพพม่า	676,577	59,534	พม่า	24,972	0.483
กัมพูชา	181,035	231,369	เขมร	10,359	0.523

2. ยุคหลังกฎบัตร (พ.ศ. 2551-ปัจจุบัน)

อาเซียนได้ลงนามร่วมกันในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมือในอาเซียน ฉบับที่ 2 (Declaration of ASEAN Concord II หรือ Bali Concord II) เพื่อประกาศจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ภายในปี 2563 หรือ ค.ศ. 2020 โดยสนับสนุนการรวมตัวและความร่วมมือได้แก่

ด้านการเมือง ให้จัดตั้ง “ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน” หรือ ASEAN Political-Security Community (APSC)

ด้านเศรษฐกิจ ให้จัดตั้ง “ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” หรือ ASEAN Economic Community (AEC)

ด้านสังคมและวัฒนธรรม ให้จัดตั้ง “ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน” หรือ ASEAN Socio-Cultural Community (ASCC)

ต่อมาผู้นำอาเซียนเห็นชอบให้เร่งรัดการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนให้เร็วขึ้นกว่าเดิมอีก 5 ปี คือภายในปี 2558 หรือ ค.ศ. 2015 โดยได้เล็งเห็นว่าสถานการณ์โลกเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

อาเซียนจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อให้สามารถคบหาทบทวนในการดำเนินความสัมพันธ์ในภูมิภาคและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

โดยมี กฎบัตรอาเซียน ซึ่งเปรียบเสมือนธรรมนูญของอาเซียนที่จะวางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของอาเซียนในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การขับเคลื่อนการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนภายในปี 2558 ตามที่ผู้นำอาเซียนได้ตกลงกันไว้ โดยวัตถุประสงค์ของกฎบัตรคือ ทำให้อาเซียนเป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพ มีประชาชนเป็นศูนย์กลางและเคารพกฎกติกาในการทำงานมากขึ้น นอกจากนี้ กฎบัตรอาเซียนจะเป็นสถานะนิติบุคคลแก่อาเซียนในฐานะที่เป็นองค์กรระหว่างรัฐบาล (Intergovernmental Organization)

สู่ประชาคมอาเซียน ปี 2558

ในการรวมตัวกันของประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อก่อตั้ง “ประชาคมอาเซียน” มีการแบ่งเป็น 3 ประชาคม หรือ 3 เสาหลัก เพื่อนำพาประชาคมอาเซียนสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political - Security Community)

เป็นการมุ่งเน้นให้ประเทศในภูมิภาคอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ใช้สันติวิธีในการแก้ไขปัญหาและความขัดแย้ง โดยประเทศสมาชิกได้จัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political - Security Community Blueprint) โดยเน้น 3 ประการ คือ

- 1). การมีกฎเกณฑ์และค่านิยมร่วมกัน เพื่อสร้างความเข้าใจในระบบสังคม วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่แตกต่างของประเทศสมาชิก ส่งเสริมพัฒนาการทางการเมืองไปในทิศทางเดียวกัน การคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ต่อต้านการทุจริต ส่งเสริมหลักนิติธรรมและธรรมาภิบาล เป็นต้น
- 2). ส่งเสริมความสงบสุขและรับผิดชอบร่วมกัน มีมาตรการสร้างความไว้เนื้อเชื่อใจและการระงับข้อพิพาทโดยสันติเพื่อป้องกันสงครามและให้ประเทศสมาชิกอาเซียนอยู่ด้วยกันอย่างสงบสุขและไม่มีความหวาดระแวง รวมถึงร่วมมือเพื่อต่อต้านภัยคุกคามทุกรูปแบบ
- 3). การมีพลวัตและปฏิสัมพันธ์กับโลกภายนอก เช่นกำหนดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างบทบาทของอาเซียนในความร่วมมือระดับภูมิภาค เช่น กรอบ ASEAN+3 กับจีน ญี่ปุ่น และเกาหลี ตลอดจนความสัมพันธ์มิตรประเทศ และองค์การระหว่างประเทศ เช่น สหประชาชาติ

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community)

การรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีเป้าหมายเพื่อมีตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน การเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานมีฝีมืออย่างเสรี โดยจัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community Blueprint) ซึ่งเป็นแผนงานบูรณาการการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ 4 ด้าน คือ

1). การตลาดและฐานการผลิตเดียว โดยจะมีการเคลื่อนย้ายสินค้าบริการ การลงทุน และแรงงานฝีมืออย่างเสรี รวมทั้งการเคลื่อนย้ายเงินทุนอย่างเสรีมากขึ้น รวมถึงส่งเสริมการรวมกลุ่มสาขาสำคัญของอาเซียนให้เป็นรูปธรรม ภายในปี 2553 มีการลดหรือยกเลิกมาตรการที่มีใช้ภายใน สำหรับประเทศสมาชิกเก่า 6 ประเทศ ภายในปี 2558 เปิดตลาดภาคบริการและเปิดเสรีการลงทุน และภายในปี 2553 เปิดเสรีการลงทุน

2). การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของอาเซียน เช่น นโยบายการแข่งขัน การคุ้มครองผู้บริโภค สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ นโยบายภาษี และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (การเงิน การขนส่ง เทคโนโลยีสารสนเทศและพลังงาน)

3). การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค ให้มีการพัฒนา SMEs และสร้างขีดความสามารถผ่านโครงการต่าง ๆ เช่น ข้อริเริ่มเพื่อการรวมตัวของอาเซียน (Initiative for ASEAN Integration- IAI) เพื่อลดช่องว่างการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

4). การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก เน้นการปรับประสานนโยบายเศรษฐกิจของอาเซียนกับประเทศภายนอกภูมิภาค เพื่อให้อาเซียนมีท่าทีร่วมกันอย่างชัดเจน รวมทั้งส่งเสริมการสร้างเครือข่ายในด้านการผลิต หรือการจำหน่ายภายในภูมิภาคให้เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจโลก

ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community)

อาเซียนมุ่งหวังในการเป็นประชาคมที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง มีสังคมที่เอื้ออาทรและแบ่งปันประชากรอาเซียน มีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีและมีการพัฒนาในทุกด้านเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียน (ASEAN Identity) เพื่อรองรับการเป็นประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนอาเซียนได้จัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community Blueprint) ซึ่งประกอบด้วยความร่วมมือใน 6 ด้าน ได้แก่

- 1). การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Development)
- 2). การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม (Social Welfare and Protection)
- 3). สิทธิและความยุติธรรมทางสังคม (Social Justice and Rights)
- 4). ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Sustainability)
- 5). การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน (Building an ASEAN Identity)
- 6). การลดช่องว่างทางการพัฒนา (Narrowing the Development Gap)

โดยที่ใน 3 เสาหลักข้างต้น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเป็นเรื่องที่ชัดเจนมากที่สุด โดยในด้านเศรษฐกิจได้มีการดำเนินงานในเรื่อง AFTA มีการเปิดเสรีด้านการค้าบริการ มีการส่งเสริมด้านการลงทุนร่วมกัน และพยายามให้มีการใช้ทรัพยากรในภูมิภาคร่วมกัน นอกจากนี้ในภาคของการขนส่งก็พยายามเชื่อมโยงตลาดต่าง ๆ ในอาเซียนทั้ง 10 ประเทศให้เป็นตลาดเดียวกัน โดยการ

เชื่อมโยงด้านการคมนาคม เช่น การจัดทำ ASEAN Highway Network เพื่อให้มีถนนหรือทางหลวงที่เชื่อมโยงระหว่างกัน ด้านพลังงานก็มีความร่วมมือระหว่างกันเพื่อรับประกันว่าพลังงานในภูมิภาคจะมีใช้เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจ อีกทั้งยังมีการขยายความร่วมมือไปยังประเทศคู่เจรจาในทุกภูมิภาค เพื่อให้ประเทศคู่เจรจาทั้งหลายเข้ามามีบทบาทในการช่วยลดช่องว่างด้านการพัฒนาระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน และใช้ประโยชน์จากกรอบความร่วมมือต่าง ๆ ในภูมิภาคอาเซียน

เป้าหมายสำคัญของการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน คือ เพื่อให้มีการเคลื่อนย้ายสินค้าบริการ การลงทุน และแรงงานฝีมือ อย่างเสรีและการเคลื่อนย้ายเงินทุนที่เสรีมากขึ้น โดยมีสาระสำคัญดังนี้

1). ด้านสินค้า: ภายในปี 2553 (ค.ศ. 2010) มุ่งลดภาษีสินค้าของประเทศสมาชิกเดิมให้เป็น 0% และปี 2558 (ค.ศ. 2015) มุ่งลดภาษีสินค้าของประเทศสมาชิกใหม่ รวมทั้ง ยกเลิกมาตรการ (Non-Tariff Barriers: NTBs) โดยเร็ว ตลอดจนปรับปรุงกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า (Rules of Origin: ROO) และใช้พิกัดอัตราศุลกากรที่สอดคล้องกัน

2). ด้านบริการ: ภายในปี 2563 (ค.ศ. 2020) ยกเลิกข้อจำกัดในการประกอบการด้านการค้าบริการในอาเซียน

3). ด้านการลงทุน: ภายในปี 2553 (ค.ศ. 2010) เปิดให้มีการลงทุนเสรีในอาเซียนและให้ปฏิบัติต่อนักลงทุนอาเซียนเปรียบเสมือนนักลงทุนในประเทศ

4). ด้านแรงงาน: ให้แรงงานฝีมือ สามารถเคลื่อนย้ายภายในอาเซียนได้อย่างเสรี

5). ด้านเงินทุน: มุ่งให้มีการไหลเวียนของเงินทุนที่เสรีมากขึ้น และเร่งรัดการเปิดเสรีการค้าสินค้าและบริการให้เห็นผลชัดเจนขึ้น

แนวทางนำร่องการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ เริ่มต้นจากการทดลองเร่งรัดการรวมกลุ่มใน 11 สาขาที่สำคัญของอาเซียน (11 priority sectors) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้เกิดการเคลื่อนย้ายสินค้าและบริการสาขาต่าง ๆ ดังกล่าวอย่างเสรี และสร้างการรวมกลุ่ม ในด้านการผลิต และการจัดซื้อวัตถุดิบเพื่อส่งเสริมการเป็นฐานร่วมของอาเซียนและมีการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีประเทศผู้ประสานงานหลักในแต่ละสาขาดังนี้ (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ (ออนไลน์), 2550)

ประเทศ	สาขา
อินโดนีเซีย	1. ยานยนต์ 2. ผลิตภัณฑ์ไม้

ประเทศ	สาขา
มาเลเซีย	1. ผลิตภัณฑ์ยาง 2. สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม
พม่า	3. ผลิตภัณฑ์เกษตร 4. ผลิตภัณฑ์ประมง
ฟิลิปปินส์	5. อิเล็กทรอนิกส์
สิงคโปร์	6. เทคโนโลยีสารสนเทศ 7. สุขภาพ
ไทย	8. การท่องเที่ยว 9. การบิน

นอกจาก 11 สาขาที่กล่าวมาแล้วข้างต้น อาเซียนได้เพิ่มสาขาที่ 12 คือสาขาโลจิสติกส์ โดยมีเวียดนามเป็นประเทศผู้ประสานงานหลัก และได้จัดทำแผนงานเพื่อการรวมกลุ่มในสาขาดังกล่าวแล้ว โดยมีเป้าหมายที่จะเปิดเสรีสาขาโลจิสติกส์ ภายในปี 2013

ยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียน 2558

จากการที่ประเทศไทยกำลังก้าวสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาแห่งชาติ ได้กำหนด ยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ประกอบด้วย

การเพิ่มขีดความสามารถของบัณฑิตให้มีคุณภาพมาตรฐานระดับสากล โดยการพัฒนาสมรรถนะด้านการใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่ใช้การทำงานได้ และพัฒนาสมรรถนะด้านการประกอบวิชาชีพและการทำงานข้ามวัฒนธรรม

การพัฒนาความเข้มแข็งของสถาบันการอุดมศึกษา จะมีการพัฒนาอาจารย์ให้มีสมรรถนะสากล ส่งเสริมการสร้างองค์ความรู้ และนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาเซียน พัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน โครงสร้างพื้นฐานให้มีคุณภาพระดับสากล วิชาการและการวิจัยสู่ความเป็นเลิศ รวมถึงพัฒนาอุดมศึกษาแห่งอาเซียน

ในด้านการส่งเสริมบทบาทอุดมศึกษาไทยในประชาคมอาเซียน ประกอบด้วย ส่งเสริมบทบาทความเป็นผู้นำของสถาบันอุดมศึกษาไทยที่เกี่ยวข้องกับสามเสาหลักในประชาคมอาเซียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน สร้างความตระหนักในการรวมตัวเป็นประชาคมและบทบาทของอุดมศึกษาทั้งในด้านบวกและด้านลบ การพัฒนาส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษา อีกทั้งพัฒนาศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาในอาเซียน (มานัส มงคลสุข (ออนไลน์), 2554)

การมีส่วนร่วมด้านการศึกษาในกรอบความร่วมมือของอาเซียน

ภายใต้กรอบความร่วมมือด้านต่าง ๆ ของอาเซียน กลไกความร่วมมือด้านศึกษานับได้ว่าเป็นปัจจัยที่ผลักดันให้เกิดการพัฒนาในวงกว้างและส่งผลต่อเป้าหมายของการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน ในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 15 ที่ชะอำ-หัวหิน ผู้นำอาเซียนได้ร่วมกันประกาศปฏิญญาชะอำ หัวหิน ว่าด้วยการเสริมสร้างความร่วมมือด้านการศึกษาเพื่อบรรลุประชาคมอาเซียนที่เอื้ออาทรและแบ่งปัน (Cha-Am Hua Hin Declaration on Strengthening Cooperation on Education to Achieve an ASEAN Caring and Sharing Community) โดยให้ความสำคัญกับบทบาทของภาคการศึกษาซึ่งเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลางและมีความรับผิดชอบทางสังคมอันจะส่งผลให้เกิดความเข้าใจ ความแน่นแฟ้นและความเป็นเอกภาพในหมู่ประชาชนอาเซียน พร้อมทั้งได้ตกลงที่จะดำเนินการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ภาคการศึกษาในการเสริมสร้างประชาคมอาเซียนดังนี้

บทบาทของภาคการศึกษาในเสาการเมืองและความมั่นคง: ได้แก่ การสนับสนุนความรู้และความเข้าใจเรื่องกฎบัตรอาเซียนผ่านหลักสูตรอาเซียนศึกษาในโรงเรียนรวมถึงการแปลเป็นภาษาประจำชาติในอาเซียน การเน้นหลักการประชาธิปไตย สิทธิมนุษยชนและสันติภาพในหลักสูตรโรงเรียน การส่งเสริมความเข้าใจในความหลากหลายผ่านการฝึกอบรมการแลกเปลี่ยนและการจัดทำข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องที่เข้าถึงได้ และการจัดให้มีรูปแบบของการแลกเปลี่ยนทัศนคติด้านต่าง ๆ ของผู้นำโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ เช่น โครงการ Southeast Asia School Principals' Forum (SEA-SPF) เป็นต้น

บทบาทของภาคการศึกษาในเสาเศรษฐกิจ: ได้แก่ การพัฒนากรอบทักษะฝีมือในแต่ละประเทศสมาชิกเพื่อนำไปสู่การจัดทำกรอบการยอมรับคุณสมบัตินร่วมของอาเซียน การส่งเสริมการเคลื่อนย้ายนักเรียนด้วยการพัฒนาบัญชีรายการระดับภูมิภาคของวัสดุสารสนเทศด้านการศึกษาที่มีในอาเซียน การสนับสนุนการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือในอาเซียนด้วยความพยายามที่จะปกป้องและปรับปรุงมาตรฐานวิชาชีพและการศึกษาในอาเซียน การพัฒนามาตรฐานด้านอาชีพบนขีดความสามารถของอาเซียนสู่ระดับภูมิภาคและนานาชาติและตอบสนองต่อความต้องการของภาคอุตสาหกรรม และการผลักดันให้มีการพัฒนามาตรฐานสมรรถนะร่วมสำหรับการศึกษาระดับอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษา

บทบาทของภาคการศึกษาในเสาดังคมและวัฒนธรรม: ได้แก่ การพัฒนาเนื้อหาาร่วมด้านอาเซียนสำหรับโรงเรียน การเสนอให้มีหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาด้านศิลปะและวัฒนธรรมของอาเซียนในสถาบันอุดมศึกษา การเสนอให้ภาษาของอาเซียนเป็นวิชาเลือกภาษาต่างชาตินในโรงเรียน การส่งเสริมโครงการระดับภูมิภาคที่สร้างความตระหนักรู้ในความเป็นอาเซียน (ASEAN Awareness)

ในหมู่เยาวชน การสนับสนุนการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพในชุมชนชนบท การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต การจัดให้มีการประชุมวิจัยด้านวิชาการของอาเซียนเพื่อส่งเสริมการวิจัยเพื่อการพัฒนาในภูมิภาคการส่งเสริมความเข้าใจอันดีและความตระหนักด้านสิ่งแวดล้อมและประเด็นสำคัญอื่น ๆ ในอาเซียนด้วยการประมวลไว้ในหลักสูตร โรงเรียนและการมอบรางวัล “โรงเรียนสีเขียวของอาเซียน” และการร่วมจัดกิจกรรมฉลองวันเกิดอาเซียน (8 สิงหาคม) ตลอดเดือนสิงหาคม

ด้านความมั่นคงของแต่ละประเทศนั้นเชื่อมโยงกัน โดยพื้นฐานและผูกพันกันด้วยที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ การสร้างสำนึกร่วมกันและความไว้วางใจกัน โดยการแลกเปลี่ยนทางการศึกษาช่วยลดระดับของความขัดแย้งระหว่างกลุ่มต่าง ๆ และก่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างกันมากยิ่งขึ้น สำหรับความร่วมมือด้านเศรษฐกิจที่มุ่งเน้นเรื่องการสร้างประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่มีการรวมตัวเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวภายในปี พ.ศ. 2558 ซึ่งจะทำให้เกิดการไหลเวียนของเงินทุน สินค้า การบริการ การลงทุน และแรงงานฝีมือโดยเสรีเดิมกระทรวงพาณิชย์เป็นผู้รับผิดชอบด้านเศรษฐกิจ ต่อไปกระทรวงอื่นที่เกี่ยวข้องหรือแม้แต่หน่วยงานด้านการศึกษา ก็ควรมีส่วนร่วมเนื่องด้วยความร่วมมือด้านเศรษฐกิจไม่ได้เป็นเพียงเรื่องของสินค้าอย่างเดียวแต่ครอบคลุมถึงเรื่องการบริหารในหลากหลายมิติยิ่งขึ้นนอกจากนี้ในด้านสังคมและวัฒนธรรมซึ่งเป็นประเด็นเกี่ยวกับการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน อาจกล่าวได้ว่าทรัพยากรมนุษย์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมเป็นปัจจัยพื้นฐานสำหรับการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การพัฒนาอย่างยั่งยืนและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติจะช่วยให้ภูมิภาคมีความมั่นคง การศึกษาเพื่อการพัฒนาจึงเป็นหนึ่งในมาตรการที่จะช่วยสร้างความเข้มแข็งให้แก่ประชาคมอาเซียน (กระทรวงการต่างประเทศ และสำนักงานเลขาธิการเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน, 2553)

2.6 มหาวิทยาลัยของรัฐในจังหวัดปทุมธานี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2518 ตั้งอยู่ที่ 39 หมู่ 1 ถนนรังสิต-นครนายก ตำบลคลองหก อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี 12110 มีการจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรี ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต (ป.บัณฑิต) ระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก ซึ่งประกอบด้วย 10 คณะ หนึ่งในนั้นคือคณะบริหารธุรกิจ ซึ่งมีการจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี ระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก ในระดับปริญญาตรีประกอบด้วยหลักสูตรภาษาไทย และหลักสูตรนานาชาติ มีสาขาวิชาที่เปิดสอนทั้งสิ้น 6 สาขาวิชา ประกอบด้วยสาขาวิชาการบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ การตลาด การจัดการ การบัญชีและการเงิน ระบบสารสนเทศ และเศรษฐศาสตร์ ปัจจุบันมีนักศึกษทั้งสิ้น 5,244 คน (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (ออนไลน์), 2555)

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต เป็นศูนย์การศึกษาลำดับที่ 2 ของมหาวิทยาลัย

ธรรมศาสตร์ ตั้งอยู่ที่ 99 หมู่ 18 ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี 12121 มีการจัดการเรียนการสอนทั้งหมด 3 ระดับการศึกษา ได้แก่ ระดับปริญญาตรี ระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก มี 17 คณะ หนึ่งในนั้นคือคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ปัจจุบันมีนักศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะทั้งสิ้น 2,275 คน (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต (ออนไลน์), 2555)

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 2475 ตั้งอยู่ที่ 1 หมู่ 20 ถนนพหลโยธิน ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี 13180 มีการจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรี ระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก ประกอบด้วย 6 คณะ หนึ่งในนั้นคือคณะวิทยาการจัดการ ในระดับปริญญาตรีมีจำนวน 15 หลักสูตร ปัจจุบันมีนักศึกษารวมทั้งสิ้น 1,706 คน (มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ (ออนไลน์), 2555)

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผ่านมา มีงานวิจัยที่ศึกษาในเรื่องที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และสามารถนำมาเป็นแนวทางในการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

ประทวน กลิ่นพินิจ (2551) ได้ศึกษาเรื่อง “ความพร้อมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของเทศบาลตำบลในจังหวัดอุดรดิตถ์” ผลการศึกษาพบว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่นและข้าราชการการเมือง มีทัศนคติต่อความพร้อมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของเทศบาลตำบลในจังหวัดอุดรดิตถ์ ตามขอบข่ายและภารกิจบริหารจัดการสถานศึกษาด้านการบริหารวิชาการ ด้านบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารบุคคลและด้านการบริหารทั่วไปอยู่ในระดับปานกลาง การเปรียบเทียบความพร้อมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของเทศบาลตำบลในจังหวัดอุดรดิตถ์ตามทัศนคติของกลุ่มตัวอย่าง ในด้านการบริหารวิชาการ ด้านบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารบุคคลและด้านการบริหารทั่วไป ไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ข้าราชการการเมืองมีความพร้อมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านการบริหารงานบุคคลสูงกว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่น

หัสฤมล กันทะพรม (2552) ได้ศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์ความพร้อมในการขยายระดับชั้นเรียนของโรงเรียนเมตตาศึกษา จังหวัดเชียงใหม่” โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามจากนักเรียนชายชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 และผู้ปกครองของนักเรียน อีกทั้งเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารโรงเรียนเมตตาศึกษาเกี่ยวกับการเปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในส่วนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน และผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครเชียงใหม่สัมภาษณ์เกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการขยายระดับชั้นเรียนทางการตลาด และด้านเทคนิค จากผลการศึกษาพบว่า นักเรียนและผู้ปกครองมีความต้องการให้โรงเรียนเมตตาศึกษาเปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 51.1 และร้อยละ 46.9 ตามลำดับ ส่วนด้านการเงิน หากเปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายปีการศึกษา 2553 ผู้บริหารโรงเรียนเมตตาศึกษา

ต้องขอรับเงินบริจาคจากมูลนิธิเมตตาศึกษา จำนวน 313,055 บาทเพื่อใช้ในการบริหารโรงเรียน เนื่องจากต้องจ้างบุคลากรเพิ่มอีก 6 คน รวมถึงการปรับปรุงห้องเรียนห้องประกอบ และจัดซื้อโต๊ะเก้าอี้ ซึ่งจากการขอรับเงินบริจาคตังกล่าว จะทำให้ในปีการศึกษา 2554 มีเงินเหลือจำนวน 133,340 บาท เพื่อใช้พัฒนาคุณภาพการศึกษา หากเปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายควบคู่กับการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นตั้งแต่ปีการศึกษา 2553-2555 พบว่าโรงเรียนจะต้องได้รับเงินอุดหนุนจากสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนรายหัวต่อปีเป็นเงินประมาณ 8,229,315 บาท ทั้งนี้ทางโรงเรียนต้องมีนักศึกษาเข้าศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 405 คน และ 240 คน ตามลำดับ ในส่วนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนและผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครเชียงใหม่ เห็นว่า โรงเรียนเมตตาศึกษามีความพร้อมด้านการตลาดเนื่องจากมีลูกค้าเฉพาะกลุ่ม คือนักเรียนที่มีฐานะยากจน และมีชื่อเสียงด้านคุณภาพทางวิชาการ การกีฬา และการส่งเสริมพุทธศาสนาทำให้นักเรียนมีความประพฤติดี ในด้านเทคนิคควรคำนึงถึงกระบวนการในการจัดการศึกษาที่เหมาะสม ควรมีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน มีอาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องประกอบ และอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย เหมาะสมกับจำนวนนักเรียน

อรรรรณ สีลวานิช (2554) ได้ศึกษาเรื่อง “ความพร้อมของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน” ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยอายุเฉลี่ยอยู่ที่ 20 ปี และมีภูมิลำเนาอยู่ที่กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างสามารถตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลทั่วไปที่สื่อได้นำเสนอต่อสาธารณะอยู่อย่างสม่ำเสมอ ในทางกลับกันไม่สามารถตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับรายละเอียดเชิงลึกของการเคลื่อนย้ายแรงงาน และข้อตกลงที่อาเซียน ได้จัดทำขึ้นเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเคลื่อนย้ายแรงงานอย่างเสรีในปี 2558 ได้ถูกต้อง ค่าเฉลี่ยรวมของทักษะเกี่ยวกับการปรับตัว และการเตรียมความพร้อมของกลุ่มตัวอย่างในด้านความเปลี่ยนแปลงระบบงาน ด้านเวลาทำงาน ด้านรายได้และด้านความหลากหลายของแรงงานที่จะอพยพเข้าประเทศอยู่ในระดับมาก ทักษะด้านการเตรียมพร้อมของนักศึกษาในการปรับตัวให้เข้ากับความเปลี่ยนแปลงในอนาคตอยู่ในระดับปานกลาง

ปรัชญา ชุ่มนาเสียว (2554) ได้ศึกษาเรื่อง “ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงสู่การเป็นประชาคมอาเซียน” โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามจากนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ระดับการศึกษาปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ผลการวิจัยพบว่า ระดับความพร้อมการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา มีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ด้านมโนคติของตนเองในการเป็นผู้เรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ด้านความคิดริเริ่มและอิสระในการเรียนรู้ด้านความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง ด้าน ความรักที่จะเรียนรู้ ด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านการมองอนาคตในแง่ดี และด้านทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้และการแก้ปัญหาอยู่ในระดับต่ำ แต่มีความพร้อมในด้านการเปิดใจรับโอกาสที่จะเรียนรู้ในระดับสูง โดย

นักศึกษาช่วงอายุ 26-30 ปี และนักศึกษาระดับการศึกษาปริญญาตรีและปริญญาโท จะมีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียนต่ำที่สุด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือวิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพร้อมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดปทุมธานีในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน รายละเอียดของวิธีการดำเนินงานวิจัยประกอบด้วย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยมีวิธีการศึกษาตามลำดับขั้นตอนดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 สถิติที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 3 และ ชั้นปีที่ 4 ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐในจังหวัดปทุมธานี ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 3,146 ราย

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนนักศึกษาปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐในจังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2555

ชื่อมหาวิทยาลัย	นักศึกษาชั้นปีที่ 3		นักศึกษาชั้นปีที่ 4		รวม
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	271	622	200	633	1,726
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	128	268	118	227	741
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์	74	257	73	275	679
รวม	473	1,147	391	1,135	3,146

2. ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้จากข้อมูลข้างต้นผู้ศึกษาได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้หลักการตามสูตรของ Taro Yamane (บุญธรรม กิจปริดาบริสุทธ์, 2542: 5) ที่ระดับความเชื่อมั่น

95% โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการประมาณค่าการสุ่มในระดับนัยสำคัญที่ 0.05 และทำการแทนค่าสูตรดังนี้

$$n = N / (1 + Ne^2)$$

เมื่อ

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการศึกษา

N = ขนาดประชากรในการศึกษานี้จำนวน 3,146 ราย

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างในการประมาณค่าที่ระดับ 0.05

แทนค่าได้ขนาดตัวอย่างดังนี้

$$n = 3,146 / (1 + 3,146 (0.05)^2)$$

$$n = 355.87$$

$$n \approx 355$$

ดังนั้นขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณ เท่ากับ 355 คน แต่ผู้ศึกษาได้เพิ่มสำรองไว้อีก 11 เปอร์เซนต์ คือ 40 คน ดังนั้นรวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ทั้งหมดเป็น 395 ราย

วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาจำนวน 395 ราย ผู้ศึกษาใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น

(Stratified Random Sampling)

ภาพที่ 3.2 แสดงวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐในจังหวัดปทุมธานี

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษานี้ ผู้ศึกษาได้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการสำรวจความพร้อมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดปทุมธานีกับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคม

เศรษฐกิจอาเซียน โดยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือวิจัย ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย รวมทั้งลักษณะของเครื่องมือวิจัย เป็นดังนี้

การสร้างและตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

การสร้างและตรวจสอบเครื่องมือวิจัย มีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีจากเอกสาร บทความทางวิชาการ รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดเป็นขอบเขตและแนวทางในการสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. ผู้ศึกษาจัดลำดับความสำคัญของข้อคำถาม และเรียบเรียงภาษา ความถูกต้อง ชัดเจนและการใช้สำนวนภาษาให้เหมาะสม โดยสร้างข้อคำถามให้ครอบคลุมขอบข่ายนิยามที่กำหนดไว้ ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงแบบสอบถาม
3. นำแบบสอบถามที่ได้ผ่านการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ และปรับแก้เรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Tryout) กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 30 คน เสร็จแล้วนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบัค (Cronbach) ได้ค่า $\text{Alpha} = 0.844$ ซึ่งมีความมากกว่า 0.70 ถือว่าเป็นเกณฑ์ค่าความเชื่อมั่นที่เหมาะสมและยอมรับได้ (สุวิธาน มนแพวงสานนท์, 2545 : 129-131) รายละเอียดผลการคำนวณตาม (ภาคผนวก ข)
4. นำผลการทดสอบแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตรวจสอบความถูกต้อง เพื่อให้เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์แล้วไปจัดพิมพ์ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ลักษณะเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 5 ตอนมีลักษณะดังนี้

แบบสอบถามตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา มีคำถามจำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วย

1. เพศ เป็นมาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale) เป็นคำถามปลายปิดแบบ 2 ตัวเลือก (Two way question)
2. ชั้นปีการศึกษา เป็นมาตราเรียงลำดับ (Ordinal Scale) เป็นคำถามปลายปิดแบบ 2 ตัวเลือก (Two way question)
3. ผลการเรียน เป็นมาตราเรียงลำดับ (Ordinal Scale) เป็นคำถามปลายปิดแบบหลายตัวเลือก (Multiple choice question)
4. สถานศึกษาที่สังกัด เป็นมาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale) เป็นคำถามปลายปิดแบบหลายตัวเลือก (Multiple choice question)

5. รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน เป็นเป็นมาตราเรียงลำดับ (Ordinal Scale) เป็นคำถามปลายปิดแบบหลายตัวเลือก (Multiple choice question)

โดยผู้ตอบจะต้องเลือกคำตอบเพียงข้อเดียวที่ตรงกับคุณลักษณะของตนเองเท่านั้น

แบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ของนักศึกษามีคำถามจำนวน 10 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเป็นแบบ Multiple choice โดยให้เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

แบบสอบถามตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการให้ความรู้ของสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น มีคำถามจำนวน 15 ข้อ โดยลักษณะของแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเป็นแบบมาตราวัดลิเคิร์ต สเกล (Likert's Rating Scale) (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2550: 56) ประกอบด้วยตัวเลือก 5 ระดับ ตามความรู้สึกรู้สึกของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราภาคขั้น (Interval Scale) ซึ่งจัดแบ่งระดับของคำตอบเฉลี่ยออกเป็น 5 ระดับ และเกณฑ์การให้คะแนน ดังต่อไปนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
เฉย ๆ	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน

การแปลความหมายระดับคะแนนใช้การหาค่าคะแนนเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนัก ซึ่งแบ่งระดับคะแนนเฉลี่ยออกเป็น 5 ระดับดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.80 หมายถึง ความเห็นของนักศึกษาต่อการให้ความรู้ของสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในระดับน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.81 - 2.60 หมายถึง ความเห็นของนักศึกษาต่อการให้ความรู้ของสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 2.61 - 3.40 หมายถึง ความเห็นของนักศึกษาต่อการให้ความรู้ของสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.41 - 4.20 หมายถึง ความเห็นของนักศึกษาต่อการให้ความรู้ของสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 4.21 - 5.00 หมายถึง ความเห็นของนักศึกษาต่อการให้ความรู้ของสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในระดับมากที่สุด

แบบสอบถามตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความพร้อมของนักศึกษาเพื่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีคำถามจำนวน 4 ข้อ โดยลักษณะของแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเป็นแบบมาตราวัดลิเคิร์ต สเกล (Likert's Rating Scale) (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2550: 56) ประกอบด้วยตัวเลือก 5 ระดับ ตามความรู้สึกของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราภาคชั้น (Interval Scale) ซึ่งจัดแบ่งระดับของคำตอบเฉลี่ยออกเป็น 5 ระดับ และเกณฑ์การให้คะแนน ดังต่อไปนี้

ระดับมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
ระดับมาก	ให้	4	คะแนน
ระดับปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ระดับน้อย	ให้	2	คะแนน
ระดับน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

การแปลความหมายระดับคะแนนใช้การหาค่าคะแนนเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนัก ซึ่งแบ่งระดับคะแนนเฉลี่ยออกเป็น 5 ระดับดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.80 หมายถึง เป็นการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในระดับน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.81 - 2.60 หมายถึง เป็นการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 2.61 - 3.40 หมายถึง เป็นการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.41 - 4.20 หมายถึง เป็นการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 4.21 - 5.00 หมายถึง เป็นการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในระดับมากที่สุด

แบบสอบถามตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษาเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยลักษณะคำถามเป็นแบบปลายเปิด (Open-End question) โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาคำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อ ประสานงาน และทำหนังสือไปยัง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เพื่อขอความร่วมมือในการทำวิจัย และขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม

2. นำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างตอบ โดยดำเนินการเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง

3. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับมา ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับอีกครั้ง ซึ่งได้รับคืนเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ใช้ได้จำนวน 395 ชุด และดำเนินการจัดทำตามขั้นตอนของการประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูลแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้รับกลับคืนมาจำนวน 395 ชุด หลังจากนั้นทำการลงรหัส (Coding) แล้วนำมาประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) for Windows ทำการวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นที่ 95% มีระดับนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เป็นเกณฑ์ในการยอมรับหรือปฏิเสธสมมติฐานในการศึกษา

สถิติที่นำมาใช้ในการศึกษารุ่นนี้ประกอบด้วยสถิติเชิงพรรณนา และสถิติเชิงอนุมานมีรายละเอียดดังนี้

สถิติเชิงพรรณนา (Description Statistics)

เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแล้วแปรผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่ออธิบายลักษณะของข้อมูลครอบคลุมเฉพาะกลุ่มตัวอย่างเท่านั้น ได้แก่ การแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

สถิติที่ใช้ได้แก่

1). การแจกแจงแบบที (t-test) วิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (\bar{X}) โดยใช้กับข้อมูล 2 กลุ่ม และมีตัวแปรอิสระที่เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ/คุณลักษณะ และตัวแปรตามที่มีข้อมูลเป็นเชิงปริมาณ (คำนวณค่าเฉลี่ยได้) โดยใช้สถิติ t - test ได้สองรูปแบบ คือกรณีตัวอย่าง 2 กลุ่มมีความสัมพันธ์หรือกลุ่มเดียวกัน (ไม่เป็นอิสระต่อกัน) ใช้ t-test Pairs กรณีที่ตัวอย่าง 2 กลุ่มเป็นอิสระต่อกัน (ไม่เกี่ยวข้องกัน) ใช้ Independent sample t-test เช่น เพศชายและเพศหญิง โดยทดสอบเพื่อเปรียบเทียบ (ค่าเฉลี่ย) มีสูตรในการหาดังนี้

$$t = \frac{\bar{X} - \mu}{\frac{s}{\sqrt{n}}}$$

เมื่อ	\bar{X}	=	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	μ	=	ค่าเฉลี่ยของประชากรที่กำหนดขึ้นมาทดสอบ
	S	=	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
	n	=	จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

2). **F – test** วิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (\bar{X}) โดยใช้กับข้อมูล 3 กลุ่มขึ้นไป มีทั้งการทดสอบความแปรปรวนภายในกลุ่มและความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม และการทดสอบแบบ One-way ANOVA and Two-way ANOVA

$$F = \frac{S_1^2}{S_2^2}$$

เมื่อ	S_1^2	=	ค่ากระจายของข้อมูลกลุ่มที่ 1
	S_2^2	=	ค่ากระจายของข้อมูลกลุ่มที่ 2

3). **LSD** หมายถึง ค่าสถิติสำหรับการทดสอบความแตกต่างด้วยการจับคู่พหุคูณ

4). **สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient)** เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ กับตัวแปรตาม ว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่และสัมพันธ์กันอย่างไร ความสัมพันธ์อาจจะเป็นไปในทางเดียวกัน หรือทิศทางตรงกันข้ามก็ได้ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จะมีค่าอยู่ระหว่าง -1 ถึง 1 ค่าสูงสุดมีค่าเป็น 1 ความหมายคือมีความสัมพันธ์กันมาก และถ้ามีค่าเป็น 0 หมายความว่าตัวแปรนั้นไม่มีความสัมพันธ์กันเลย ในกรณีที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเป็นบวก แสดงว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน และกรณีที่สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเป็นลบ แสดงว่าตัวแปรนั้นมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม

$$Y = \frac{n \sum xy - (\sum x)(\sum y)}{\sqrt{n \sum x^2 - (\sum x)^2} \sqrt{n \sum y^2 - (\sum y)^2}}$$

เมื่อ	Y	=	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร x , y
	x	=	ตัวแปรที่ 1
	y	=	ตัวแปรที่ 2
	n	=	จำนวนตัวอย่าง

ระดับความสัมพันธ์

$0 < r \leq 0.33$ ระดับความสัมพันธ์ต่ำ

$0.34 \leq r \leq 0.66$ ระดับความสัมพันธ์ปานกลาง

$0.67 \leq r \leq 1$ ระดับความสัมพันธ์สูง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาเรื่อง “ความพร้อมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดปทุมธานีในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 395 ราย โดยแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

ส่วนที่ 3 ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อการให้ความรู้ของสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น

ส่วนที่ 4 ระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ส่วนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน

4.1 ผลการวิเคราะห์

ในส่วนนี้เป็นส่วนการนำเสนอข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปของตารางแสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ตามตารางที่ 4.1 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 ตารางจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	108	27.3
หญิง	287	72.7
รวม	395	100
ชั้นปีการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 3	203	51.4
ชั้นปีที่ 4	192	48.6
รวม	395	100

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ผลการเรียน (GPA)		
ต่ำกว่า 2.00	9	2.3
2.00-2.50	78	19.7
2.51-3.00	148	37.5
3.01-3.50	121	30.6
3.51 ขึ้นไป	39	9.9
รวม	395	100
สถานศึกษาที่สังกัด		
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	219	55.4
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	90	22.8
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์	86	21.8
รวม	395	100
รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน		
ต่ำกว่า 15,000 บาท	78	19.7
15,000-30,000 บาท	119	30.1
30,001-50,000 บาท	92	23.3
50,001 บาทขึ้นไป	106	26.8
รวม	395	100

จากตารางที่ 4.1 จากการศึกษาจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลสรุปได้ว่า

1. เพศ

พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 287 คน คิดเป็นร้อยละ 72.7 และเพศชาย จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3

2. ชั้นปีการศึกษา

พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ระดับชั้นปีการศึกษาที่ 3 จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 51.4 และชั้นปีการศึกษาที่ 4 จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 48.6

3. ผลการเรียน (GPA)

พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีผลการเรียนอยู่ระหว่าง 2.51-3.00 จำนวน 148 คน

คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมา มีผลการเรียนอยู่ระหว่าง 3.01-3.50 จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.6 มีผลการเรียนอยู่ระหว่าง 2.00-2.50 จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.7 มีผลการเรียน 3.51 ขึ้นไป จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9 และน้อยที่สุด มีผลการเรียนต่ำกว่า 2.00 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3

1. สถานที่ศึกษาที่สังกัด

พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 55.4 รองลงมา ศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8 และน้อยที่สุดศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8

2. รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน

พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนอยู่ระหว่าง 15,000-30,000 บาท จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 30.1 รองลงมา 50,001 บาทขึ้นไป จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 26.8 รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนอยู่ระหว่าง 30,001-50,000 บาท จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 และน้อยที่สุดมีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนต่ำกว่า 15,000 บาท จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.7

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดปทุมธานี

ในส่วนนี้เป็นการนำเสนอข้อมูล เพื่อศึกษาระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดปทุมธานี โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางแสดงเป็น ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 ตารางระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีใน

จังหวัดปทุมธานี ในภาพรวม (n=395)

ระดับความรู้ของนักศึกษา	จำนวน นักศึกษา	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
ระดับน้อยที่สุด (0-2 คะแนน)	23	5.8	3.2835	1.20093	ปานกลาง
ระดับน้อย (3-4 คะแนน)	81	20.5			
ระดับปานกลาง(5-6 คะแนน)	146	37.0			
ระดับมาก (7-8 คะแนน)	51	12.9			

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

(n=395)

ระดับความรู้ของนักศึกษา	จำนวน นักศึกษา	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
ระดับมากที่สุด (9-10 คะแนน)	94	23.8			
รวม	395	100			

จากตารางที่ 4.2 ระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดปทุมธานี พบว่า โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ในระดับปานกลาง มีคะแนนอยู่ระหว่าง 5-6 คะแนน จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 37.0 รองลงมา ระดับความรู้ในระดับมากที่สุด มีคะแนนอยู่ระหว่าง 9-10 คะแนน จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8 ระดับความรู้ในระดับน้อย มีคะแนนอยู่ระหว่าง 3-4 คะแนน จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 ระดับความรู้ในระดับมาก มีคะแนนอยู่ระหว่าง 7-8 คะแนน จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.9 และระดับความรู้ในระดับน้อยที่สุด มีคะแนนอยู่ระหว่าง 0-2 คะแนน จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 ค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 3.2835

ตารางที่ 4.3 ตารางระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีใน

จังหวัดปทุมธานี รายข้อ

(n=395)

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับ ประชาคมอาเซียน	ระดับความรู้ของนักศึกษา			
	ตอบถูก	ร้อยละ	ตอบผิด	ร้อยละ
1.อาเซียน (ASEAN) ก่อตั้งขึ้นเมื่อปีพ.ศ. ไค	202	51.1	193	48.9
2.ปัจจุบันสมาชิกอาเซียนมีประเทศใดบ้าง	342	86.6	53	13.4
3.คำขวัญของอาเซียนคือข้อใด	206	52.2	189	47.8
4.ข้อใดเป็นความสำคัญของไทยที่มีต่อ อาเซียน	254	64.3	141	35.7
5.ประโยชน์ของการก่อตั้งประชาคมอาเซียน คือข้อใด	293	74.2	102	25.8

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

(n=395)

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับ ประชาคมอาเซียน	ระดับความรู้ของนักศึกษา			
	ตอบถูก	ร้อยละ	ตอบผิด	ร้อยละ
6.เป้าหมายการสร้างประชาคมอาเซียน ภายในปีพ.ศ.2563 (ค.ศ. 2020) ประกอบด้วย 3 เสาหลัก ยกเว้นข้อใด	94	23.8	301	76.2
7.อาเซียนจะรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียนในปีพ.ศ.ใด	307	77.7	88	22.3
8.ข้อใดไม่ใช่องค์ประกอบใน AEC Blueprint ของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	218	55.2	177	44.8
9.แรงงานที่มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ 7 สาขาที่สามารถเคลื่อนย้ายไปทำงานที่ ประเทศอื่น ๆ ในอาเซียนได้อย่างเสรีและถูก กฎหมาย คืออาชีพใดบ้าง	221	55.9	174	44.1
10.ประเทศไทยรับผิดชอบสาขาใดใน แนวทางนำร่องการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ	187	47.3	208	52.7

จากตารางที่ 4.3 คะแนนรวมเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบถูกคือ 232.4 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.83 และตอบผิด 162.6 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.17 ข้อที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบถูกสูงสุดถึง 342 ราย คิดเป็นร้อยละ 86.6 คือปัจจุบันสมาชิกอาเซียนมีประเทศใดบ้าง รองลงมาคืออาเซียนจะรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี พ.ศ.ใด ตอบถูก 307 ราย คิดเป็นร้อยละ 77.7 ส่วนข้อคำถามที่กลุ่มตัวอย่างตอบผิดมากที่สุดเป็นจำนวนถึง 301 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.2 คือคำถามเกี่ยวกับเป้าหมายการสร้างประชาคมอาเซียน ภายในปีพ.ศ.2563 (ค.ศ. 2020) ประกอบด้วย 3 เสาหลัก ยกเว้นข้อใด รองลงมาคือ ประเทศไทยรับผิดชอบสาขาใดในแนวทางนำร่องการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ มีผู้ตอบผิด 208 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.7

ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการให้ความรู้ของสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น

ในส่วนนี้เป็นการนำเสนอข้อมูล เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการให้ความรู้ของสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางแสดงเป็นค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.4 ตารางทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการให้ความรู้ของสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น (n=395)

ทัศนคติของนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	การแปลผล
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
1. สถานศึกษาสร้าง ความตระหนักให้ นักศึกษาเห็นถึง ความสำคัญของ ประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน	95 (24.1)	247 (62.5)	52 (13.2)	0 (0.0)	1 (0.3)	4.10	0.621	มาก
2. สถานศึกษามีการ จัดทำแผนการเตรียม ความพร้อมเพื่อเข้าสู่ ตลาดแรงงานให้แก่ นักศึกษาเพื่อเตรียมรับ การเข้าสู่ประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน	87 (22.0)	232 (58.7)	73 (18.5)	3 (0.8)	0 (0.0)	4.02	0.660	มาก

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

(n=395)

ทัศนะของนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	การแปลผล
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
	จำนวน	(ร้อยละ)	จำนวน	(ร้อยละ)	จำนวน			
3. สถานศึกษามีการปรับปรุงหลักสูตรเพื่อเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรี ภายใต้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	105 (26.6)	188 (47.6)	96 (24.3)	5 (1.3)	1 (0.3)	3.99	0.764	มาก
4. สถานศึกษามีห้องสมุดหรือฐานข้อมูลสำหรับให้บริการนักศึกษาในการค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน	90 (22.8)	199 (50.4)	93 (23.5)	8 (2.0)	5 (1.3)	3.91	0.808	มาก
5. สถานศึกษามีบอร์ดนิทรรศการให้ความรู้แก่นักศึกษาเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน	91 (23.0)	168 (42.5)	115 (29.1)	18 (4.6)	3 (0.8)	3.83	0.862	มาก
6. สถานศึกษามีการจัดการอบรมภาษาอังกฤษเพื่อให้นักศึกษามีทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้น	106 (26.8)	170 (43.0)	101 (25.6)	15 (3.8)	3 (0.8)	3.91	0.860	มาก

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

(n=395)

ทัศนระของนักศีกษา	ระดับความคึกเห็น					\bar{X}	S.D.	การแปลผล
	เห็นด้วยอย่างยั้ง	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยั้ง			
	จำนวน	(ร้อยละ)	จำนวน	(ร้อยละ)	จำนวน			
7. สถานศีกษามีการจ้ดการอบรมแก่นักศีกษาเพื่อพัฒนาให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการใช้คอมพิวเตอร์มากขึ้น	103 (26.1)	185 (46.8)	93 (23.5)	13 (3.3)	1 (0.3)	3.95	0.806	มาก
8. สถานศีกษามีการจ้ดอบรมเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมที่จะเข้าแข่งขันในตลาดแรงงานระดับอาเซียน	110 (27.8)	183 (46.3)	89 (22.5)	13 (3.3)	0 (0.0)	3.99	0.798	มาก
9. สถานศีกษามีการเชิญวิทยากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญมาให้ข้อมูลและให้คำปรึกษาแก่นักศีกษาเกี่ยวกับตลาดแรงงานเสรีภายใต้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	84 (21.3)	219 (55.4)	80 (20.3)	11 (2.8)	1 (0.3)	3.95	0.740	มาก
10. สถานศีกษามีการจ้ดการศึกษาดูงานภายในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	81 (20.5)	187 (47.3)	107 (27.1)	19 (4.8)	1 (0.3)	3.83	0.815	มาก

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

(n=395)

ทัศนะของนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	การแปลผล
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน			
11. สถานศึกษามีการจัด การศึกษาดูงาน ต่างประเทศ ที่เกี่ยวข้อง กับการเตรียมความ พร้อมสู่ประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน	100 (25.3)	171 (43.3)	102 (25.8)	17 (4.3)	5 (1.3)	3.87	0.885	มาก
12. สถานศึกษามี อาจารย์ชาวต่างชาติ สอนในรายวิชา ภาษาต่างประเทศใน สัดส่วนที่เหมาะสมกับ จำนวนนักศึกษา	107 (27.1)	189 (47.8)	86 (21.8)	10 (2.5)	3 (0.8)	3.98	0.812	มาก
13. อาจารย์ผู้สอน กระตุ้นให้นักศึกษา ตระหนักถึงความสำคัญ ของประชาคมอาเซียน	122 (30.9)	210 (53.2)	59 (14.9)	4 (1.0)	0 (0.0)	4.14	0.693	มาก
14. อาจารย์ผู้สอนมี ความรู้ในการให้ข้อมูล เกี่ยวกับประชาคม อาเซียนแก่นักศึกษา	120 (30.4)	194 (49.1)	75 (19.0)	6 (1.5)	0 (0.0)	4.08	0.741	มาก

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

(n=395)

ทัศนระของนักศีกษา	ระดับความคึกเห็น					\bar{X}	S.D.	การแปลผล
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
	จำนวน (ร้อยละ)							
15. อาจารย์ผู้สอนมึความรู้ความสามารถในการให้คำแนะนำในการเตรียมความพร้อมเพื่อก้าวเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนแก่นักศีกษา	115 (29.1)	204 (51.6)	70 (17.7)	5 (1.3)	1 (0.3)	4.08	0.733	มาก
						รวม 3.98	0.773	มาก

จากตารางที่ 4.4 ทัศนระของนักศีกษาที่มีต่อการให้ความรู้ของสถาบันการศีกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอันดับแรกคือ อาจารย์ผู้สอนกระตุ้นให้นักศีกษาตระหนักถึงความสำคัญของประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับเห็นด้วย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 รองลงมาคือ สถานศีกษาสร้างความตระหนักให้นักศีกษาเห็นถึงความสำคัญของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อยู่ในระดับเห็นด้วย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนแก่นักศีกษา และมีความรู้ความสามารถในการให้คำแนะนำในการเตรียมความพร้อมเพื่อก้าวเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนแก่นักศีกษา อยู่ในระดับเห็นด้วย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 สถานศีกษามีการจัดทำแผนการเตรียมความพร้อมเพื่อก้าวเข้าสู่ตลาดแรงงานให้นักศีกษาเพื่อเตรียมรับการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อยู่ในระดับเห็นด้วย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 สถานศีกษามีการปรับปรุงหลักสูตรเพื่อเตรียมความพร้อมให้นักศีกษาต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรี ภายใต้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และมีการจัดอบรมเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมที่จะเข้าแข่งขันในตลาดแรงงานระดับอาเซียน อยู่ในระดับเห็นด้วย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 สถานศีกษามีอาจารย์ชาวต่างชาติสอนในรายวิชาภาษาต่างประเทศในสัดส่วนที่เหมาะสมกับจำนวนนักศีกษา อยู่ในระดับเห็นด้วย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 สถานศีกษามีการจัดการอบรมแก่นักศีกษาเพื่อพัฒนาให้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในการใช้คอมพิวเตอร์มากขึ้น และมีการเชิญวิทยากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญมาให้ข้อมูล และให้คำปรึกษาแก่นักศีกษา เกี่ยวกับตลาดแรงงานเสรีภายใต้

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อยู่ในระดับเห็นด้วย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 สถานศึกษามีห้องสมุด หรือฐานข้อมูลสำหรับให้บริการนักศึกษาในการค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน และมีการจัดการอบรมภาษาอังกฤษ เพื่อให้ให้นักศึกษามีทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้น อยู่ในระดับเห็นด้วย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 สถานศึกษามีการจัดการศึกษาดูงานต่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อยู่ในระดับเห็นด้วย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 และอันดับสุดท้ายคือสถานศึกษามีบอร์ดนิทรรศการให้ความรู้แก่นักศึกษาเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน และมีการจัดการศึกษาดูงานภายในประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อาเซียน อยู่ในระดับเห็นด้วย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83

ระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ในส่วนนี้เป็นการนำเสนอข้อมูล เพื่อศึกษาระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางแสดงเป็นค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.5 ตารางระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจ

อาเซียน	ระดับความพร้อม					(n=395)		การแปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.	
	จำนวน (ร้อยละ)							
1. ท่านได้มีการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการรวมตัวของประชาคมอาเซียน และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในตลาดแรงงาน	58 (14.7)	163 (41.3)	143 (36.2)	27 (6.8)	4 (1.0)	3.62	0.854	มาก
2. ท่านได้มี การเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย	43 (10.9)	134 (33.9)	143 (36.2)	60 (15.2)	15 (3.8)	3.33	0.986	ปานกลาง

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

(n=395)

การเตรียมความพร้อม ของนักศึกษา	ระดับความพร้อม					\bar{X}	S.D.	การ แปล ผล
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)							
3. ท่านได้มีการเข้า ฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะ ภาษาของประเทศเพื่อน บ้าน ที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียน ในมหาวิทยาลัย	42 (10.6)	116 (29.4)	109 (27.6)	75 (19.0)	53 (13.4)	3.05	1.203	ปาน กลาง
4. ท่านได้ศึกษา วัฒนธรรมการทำงานของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อสามารถที่จะทำงาน ร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ในวัฒนธรรมที่ แตกต่างกันได้	54 (13.7)	123 (31.1)	141 (35.7)	63 (15.9)	14 (3.5)	3.35	1.018	ปาน กลาง
	รวม					3.34	1.015	ปาน กลาง

จากตารางที่ 4.5 ระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 อันดับแรกคือการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการรวมตัวของประชาคมอาเซียน และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในตลาดแรงงาน อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 รองลงมาคือการศึกษาวัฒนธรรมการทำงานของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้ อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 การเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 และอันดับสุดท้ายคือ การเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน ที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 เพศ ของนักศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.6 ตารางเปรียบเทียบระดับปัจจัยที่มีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำแนกตามเพศ (n=395)

ระดับความพร้อมของนักศึกษา							
ในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน		เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
1.การศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการรวมตัวของประชาคมอาเซียน และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในตลาดแรงงาน	ชาย	ชาย	106	3.68	0.814	0.831	0.407
	หญิง	หญิง	287	3.60	0.859		
2.การเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย	ชาย	ชาย	106	3.45	0.890	1.543	0.124
	หญิง	หญิง	287	3.28	1.018		
3.การเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน ที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย	ชาย	ชาย	106	3.22	1.147	1.770	0.078
	หญิง	หญิง	287	2.98	1.219		
4.ศึกษาวัฒนธรรมการทำงานของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้	ชาย	ชาย	106	3.54	1.018	2.197	0.029*
	หญิง	หญิง	287	3.29	1.011		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.6 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1.1 ด้วยค่าสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สรุปได้ว่า เพศที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการรวมตัวของประชาคมอาเซียน และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในตลาดแรงงาน ด้านการเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษนอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย และด้านการเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน ที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย แต่เพศที่แตกต่างกันจะมีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในด้านการศึกษาวัฒนธรรมการทำงานของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้

สมมติฐานที่ 1.2 ชั้นปีการศึกษา ของนักศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.7 ตารางเปรียบเทียบระดับปัจจัยที่มีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำแนกตามชั้นปีการศึกษา (n=395)

ระดับความพร้อมของนักศึกษา ในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	ชั้นปี การศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
1.การศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการรวมตัว ของประชาคมอาเซียน และผลกระทบที่ จะเกิดขึ้นในตลาดแรงงาน	ชั้นปีที่ 3	203	3.57	0.912	-1.232	0.219
	ชั้นปีที่ 4	192	3.67	0.787		
2.การเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะ ภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนใน มหาวิทยาลัย	ชั้นปีที่ 3	203	3.23	0.995	-2.03	0.043*
	ชั้นปีที่ 4	192	3.42	1.036		
3.การเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษา ของประเทศเพื่อนบ้าน ที่ไม่ใช่ ภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนใน มหาวิทยาลัย	ชั้นปีที่ 3	203	3.00	1.211	-0.817	0.415
	ชั้นปีที่ 4	192	3.10	1.196		
4.ศึกษาวัฒนธรรมการทำงานของประเทศ สมาชิกอาเซียน เพื่อสามารถที่จะทำงาน ร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่าง กันได้	ชั้นปีที่ 3	203	3.29	1.000	-1.281	0.201
	ชั้นปีที่ 4	192	3.42	1.036		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.7 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1.2 ด้วยค่าสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สรุปได้ว่า ชั้นปีการศึกษาของนักศึกษาที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการรวมตัวของประชาคมอาเซียน และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในตลาดแรงงาน ด้านการเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน ที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย และด้านการศึกษาวรรณกรรมการทำงานของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้ แต่ชั้นปีการศึกษาของนักศึกษาที่แตกต่างกัน

จะมีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในด้านการเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.3 ผลการเรียนรู้ ของนักศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.8 ตารางเปรียบเทียบระดับปัจจัยที่มีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่

ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำแนกตามผลการเรียน

(n=395)

ระดับความพร้อมของนักศึกษา ในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	ผลการเรียน	n	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
1.การศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการรวมตัว ของประชาคมอาเซียน และผลกระทบที่ จะเกิดขึ้นในตลาดแรงงาน	ต่ำกว่า 2.00	9	4.33	0.707	4.857	0.001*
	2.00-2.50	78	3.71	0.955		
	2.51-3.00	148	3.74	0.786		
	3.01-3.50	121	3.40	0.841		
	3.51 ขึ้นไป	39	3.51	0.790		
รวม		395	3.62	0.854		
2.การเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะ ภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนใน มหาวิทยาลัย	ต่ำกว่า 2.00	9	4.22	0.667	5.607	0.000*
	2.00-2.50	78	3.33	1.002		
	2.51-3.00	148	3.51	0.993		
	3.01-3.50	121	3.06	0.951		
	3.51 ขึ้นไป	39	3.28	0.857		
รวม		395	3.33	0.986		
3.การเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษา ของประเทศเพื่อนบ้าน ที่ไม่ใช่ ภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนใน มหาวิทยาลัย	ต่ำกว่า 2.00	9	3.67	0.866	6.523	0.000*
	2.00-2.50	78	3.36	1.162		
	2.51-3.00	148	3.22	1.140		
	3.01-3.50	121	2.64	1.210		
	3.51 ขึ้นไป	39	2.90	1.231		
รวม		395	3.05	1.203		

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

(n=395)

ระดับความพร้อมของนักศึกษา ในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	ผลการเรียน	n	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
4.ศึกษาวัฒนธรรมการทำงานของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้	ต่ำกว่า 2.00	9	4.33	0.500	10.401	0.000*
	2.00-2.50	78	3.54	0.963		
	2.51-3.00	148	3.57	1.004		
	3.01-3.50	121	2.95	0.990		
	3.51 ขึ้นไป	39	3.18	0.885		
	รวม	395	3.35	1.018		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.8 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1.3 ด้วยค่าสถิติ F-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สรุปได้ว่า ผลการเรียนของนักศึกษาที่แตกต่างกัน จะมีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการรวมตัวของประชาคมอาเซียน และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในตลาดแรงงาน ด้านการเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย ด้านการเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน ที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย และด้านการศึกษาวัฒนธรรมการทำงานของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ตามตารางที่ 4.9- 4.12

ตารางที่ 4.9 ตารางผลการทดสอบเป็นรายคู่การศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการรวมตัวของประชาคม

อาเซียนและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในตลาดแรงงานตามผลการเรียนของนักศึกษา(n=395)

ผลการเรียนของนักศึกษา (เกรดเฉลี่ย)	Mean	ต่ำกว่า 2.00	2.00-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51 ขึ้นไป
	4.33		3.71	3.74	3.40	3.51
ต่ำกว่า 2.00	4.33		0.62 (0.034*)	0.59 (0.039*)	0.93 (0.001*)	0.82 (0.008*)
2.00-2.50	3.71			-0.03 (0.789)	0.31 (0.012*)	0.20 (0.242)

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

(n=395)

ผลการเรียนของนักศึกษา (เกรดเฉลี่ย)	Mean	ต่ำกว่า 2.00	2.00-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51 ขึ้นไป
		4.33	3.71	3.74	3.40	3.51
2.51-3.00	3.74				0.34 (0.001*)	0.23 (0.139)
3.01-3.50	3.40					-0.11 (0.452)
3.51 ขึ้นไป	3.51	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.9 เปรียบเทียบผลการเรียนที่แตกต่างกันของนักศึกษากับการศึกษาค้นคว้าความรู้เกี่ยวกับการรวมตัวของประชาคมอาเซียนและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในตลาดแรงงาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนต่ำกว่า 2.00 มีระดับความพร้อมในด้านการศึกษาค้นคว้าความรู้เกี่ยวกับการรวมตัวของประชาคมอาเซียน และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในตลาดแรงงาน มากกว่านักศึกษากลุ่มที่มีผลการเรียนสูง

กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนระหว่าง 2.00-2.50 มีระดับความพร้อมในด้านการศึกษาค้นคว้าความรู้เกี่ยวกับการรวมตัวของประชาคมอาเซียน และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในตลาดแรงงาน มากกว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนระหว่าง 3.01-3.50 เช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนระหว่าง 2.51-3.00 มีระดับความพร้อมในด้านการศึกษาค้นคว้าความรู้เกี่ยวกับการรวมตัวของประชาคมอาเซียน และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในตลาดแรงงาน มากกว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนระหว่าง 3.01-3.50 เช่นกัน

ตารางที่ 4.10 ตารางผลการทดสอบเป็นรายคู่การเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษนอกเหนือ

จากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย ตามผลการเรียนของนักศึกษา

(n=395)

ผลการเรียนของนักศึกษา (เกรดเฉลี่ย)	Mean	ต่ำกว่า 2.00	2.00-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51 ขึ้นไป
		4.22	3.33	3.51	3.06	3.28
ต่ำกว่า 2.00	4.22		0.89 (0.009*)	0.71 (0.031*)	1.16 (0.001*)	0.94 (0.009*)
2.00-2.50	3.33			-0.18 (0.199)	0.27 (0.050*)	0.05 (0.786)

ตารางที่ 4.10 (ต่อ) (n=395)

ผลการเรียนของนักศึกษา (เกรดเฉลี่ย)	Mean	ต่ำกว่า	2.00-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51 ขึ้นไป
		2.00				
		4.22	3.33	3.51	3.06	3.28
2.51-3.00	3.51				0.45	0.23
					(0.000*)	(0.196)
3.01-3.50	3.06					-0.22
						(0.207)
3.51 ขึ้นไป	3.28	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.10 เปรียบเทียบผลการเรียนที่แตกต่างกันของนักศึกษากับการเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้ เรียนในมหาวิทยาลัย พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนต่ำกว่า 2.00 มีระดับความพร้อมในด้านการเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้ เรียนในมหาวิทยาลัย มากกว่านักศึกษากลุ่มที่มีผลการเรียนสูง

กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนระหว่าง 2.00-2.50 มีระดับความพร้อมในด้านการเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้ เรียนในมหาวิทยาลัย มากกว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนระหว่าง 3.01-3.50 เช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนระหว่าง 2.51-3.00 มีระดับความพร้อมในด้านการเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้ เรียนในมหาวิทยาลัย มากกว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนระหว่าง 3.01-3.50 เช่นกัน

ตารางที่ 4.11 ตารางผลการทดสอบเป็นรายคู่การเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาของประเทศเพื่อนบ้านที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษนอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย ตามผลการเรียนของนักศึกษา (n=395)

ผลการเรียนของนักศึกษา (เกรดเฉลี่ย)	Mean	ต่ำกว่า	2.00-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51 ขึ้นไป
		2.00				
		3.67	3.36	3.22	2.64	2.90
ต่ำกว่า 2.00	3.67		0.31	0.45	1.03	0.77
			(0.456)	(0.263)	(0.012*)	(0.076)

ตารางที่ 4.11 (ต่อ) (n=395)

ผลการเรียนของนักศึกษา (เกรดเฉลี่ย)	Mean	ต่ำกว่า 2.00	2.00-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51 ขึ้นไป
		3.67	3.36	3.22	2.64	2.90
2.00-2.50	3.36			0.14 (0.384)	0.72 (0.000*)	0.46 (0.045*)
2.51-3.00	3.22				0.58 (0.000*)	0.32 (0.131)
3.01-3.50	2.64					-0.26 (0.242)
3.51 ขึ้นไป	2.90	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบผลการเรียนที่แตกต่างกันของนักศึกษากับการเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน ที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษนอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนต่ำกว่า 2.00 และมีผลการเรียนระหว่างระหว่าง 2.51-3.00 มีระดับความพร้อมในด้านการเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน ที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษนอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย มากกว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนระหว่าง 3.01-3.50

กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนระหว่าง 2.00-2.50 มีระดับความพร้อมในด้านการเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน ที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษนอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย มากกว่านักศึกษากลุ่มที่มีผลการเรียนระหว่าง 3.01-3.50 และ 3.51 ขึ้นไป

ตารางที่ 4.12 ตารางผลการทดสอบเป็นรายคู่การศึกษาวัฒนธรรมการทำงานของประเทศสมาชิก

อาเซียนเพื่อสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้ ตามผลการเรียนของนักศึกษา (n=395)

ผลการเรียนของนักศึกษา (เกรดเฉลี่ย)	Mean	ต่ำกว่า 2.00	2.00-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51 ขึ้นไป
		4.33	3.54	3.57	2.95	3.18
ต่ำกว่า 2.00	4.33		0.79 (0.021*)	0.75 (0.024*)	1.38 (0.000*)	1.15 (0.001*)

ตารางที่ 4.12 (ต่อ) (n=395)

ผลการเรียนของนักศึกษา (เกรดเฉลี่ย)	Mean	ต่ำกว่า 2.00	2.00-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51 ขึ้นไป
		4.33	3.54	3.57	2.95	3.18
2.00-2.50	3.54			-0.03 (0.792)	0.59 (0.000*)	0.36 (0.061)
2.51-3.00	3.57				0.62 (0.000*)	0.39 (0.025*)
3.01-3.50	2.95					-0.23 (0.202)
3.51 ขึ้นไป	3.18	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบผลการเรียนที่แตกต่างกันของนักศึกษากับการศึกษาวطنธรรมการทำงานของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนต่ำกว่า 2.00 มีระดับความพร้อมในด้านการศึกษาวطنธรรมการทำงานของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้มากกว่านักศึกษากลุ่มที่มีผลการเรียนสูง

กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนระหว่าง 2.00-2.50 มีระดับความพร้อมในด้านการศึกษาวطنธรรมการทำงานของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้ มากกว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนระหว่าง 3.01-3.50 และกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนระหว่าง 2.51-3.00 มีระดับความพร้อมในด้านการศึกษาวطنธรรมการทำงานของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้ มากกว่านักศึกษาที่มีผลการเรียน 3.01 ขึ้นไป

สมมติฐานที่ 1.4 สถานศึกษาที่สังกัด ของนักศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.13 ตารางเปรียบเทียบระดับปัจจัยที่มีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำแนกตามสถานศึกษาที่สังกัด (n=395)

ระดับความพร้อมของนักศึกษา		สถานศึกษาที่สังกัด	n	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
ในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน	ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน						
1.การศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการรวมตัวของประชาคมอาเซียน และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในตลาดแรงงาน	ราชวมงคลชัยบุรี	219	3.63	0.855	19.405	0.000*	
	ธรรมศาสตร์	90	3.23	0.887			
	ราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ	86	4.00	0.614			
	รวม	395	3.62	0.854			
2.การเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย	ราชวมงคลชัยบุรี	219	3.17	0.983	21.710	0.000*	
	ธรรมศาสตร์	90	3.16	1.027			
	ราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ	86	3.92	0.690			
	รวม	395	3.33	0.986			
3.การเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาของประเทศเพื่อนบ้านที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย	ราชวมงคลชัยบุรี	219	2.90	1.151	29.767	0.000*	
	ธรรมศาสตร์	90	2.63	1.319			
	ราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ	86	3.85	0.775			
	รวม	395	3.05	1.203			
4.ศึกษาวัฒนธรรมการทำงานของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้	ราชวมงคลชัยบุรี	219	3.36	0.978	29.125	0.000*	
	ธรรมศาสตร์	90	2.81	1.069			
	ราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ	86	3.91	0.730			
	รวม	395	3.35	1.018			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.13 แสดงผลทดสอบสมมติฐานที่ 1.4 ด้วยค่าสถิติ F-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สรุปได้ว่า สถานศึกษาที่สังกัดของนักศึกษาที่แตกต่างกัน จะมีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการรวมตัวของประชาคมอาเซียน และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในตลาดแรงงาน ด้านการเข้าฝึกอบรม

เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย ด้านการเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน ที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย และด้านการศึกษาวิชนกรรมกรทำงานของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ตามตารางที่ 4.14 - ตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.14 ตารางผลการทดสอบเป็นรายคู่การศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการรวมตัวของประชาคมอาเซียนและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในตลาดแรงงาน ตามสถานศึกษาที่สังกัดของนักศึกษา (n=395)

สถานศึกษาที่สังกัด	Mean	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์
		3.63	3.23	4.00
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	3.63		0.34	-0.37
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	3.23		(0.000*)	(0.000*)
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์	4.00	-	-	(0.000*)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.14 เปรียบเทียบสถานศึกษาที่สังกัดที่แตกต่างกันของนักศึกษากับการศึกษาค้นคว้าความรู้เกี่ยวกับการรวมตัวของประชาคมอาเซียนและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในตลาดแรงงาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีระดับความพร้อมในการหาความรู้เกี่ยวกับการรวมตัวของประชาคมอาเซียนและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในตลาดแรงงาน มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แต่น้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีระดับความพร้อมในการหาความรู้เกี่ยวกับการรวมตัวของประชาคมอาเซียนและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในตลาดแรงงาน น้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์

ตารางที่ 4.15 ตารางผลการทดสอบเป็นรายคู่การเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษนอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย ตามสถานศึกษาที่สังกัดของนักศึกษา (n=395)

สถานศึกษาที่สังกัด	Mean	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์
		3.17	3.16	3.92
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	3.17		0.01 (0.909)	-0.7 (0.000*)
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	3.16			-0.76 (0.000*)
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์	3.92		-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.15 เปรียบเทียบสถานศึกษาที่สังกัดที่แตกต่างกันของนักศึกษากับการเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีระดับความพร้อมในด้านการเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย น้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์

ตารางที่ 4.16 ตารางผลการทดสอบเป็นรายคู่การเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาของประเทศ

เพื่อนบ้านที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษนอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย ตามสถานศึกษาที่สังกัดของนักศึกษา (n=395)

สถานศึกษาที่สังกัด	Mean	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์
		2.90	2.63	3.85
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	2.90		0.27 (0.055)	-0.95 (0.000*)

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

(n=395)

สถานศึกษาที่สังกัด	Mean	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์	มหาวิทยาลัย ราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
		2.90	2.63	3.85
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2.63			-1.22 (0.000*)
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลย อลงกรณ์ในพระบรม ราชูปถัมภ์	3.85	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.16 เปรียบเทียบสถานศึกษาที่สังกัดที่แตกต่างกันของนักศึกษากับการเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน ที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษนอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีระดับความพร้อมในด้านการเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน ที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษนอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย น้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

ตารางที่ 4.17 ตารางผลการทดสอบเป็นรายคู่การศึกษาวัฒนธรรมการทำงานของประเทศสมาชิก

อาเซียนเพื่อสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้ ตามสถานศึกษาที่สังกัดของนักศึกษา

(n=395)

สถานศึกษาที่สังกัด	Mean	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์	มหาวิทยาลัย ราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
		3.36	2.81	3.91
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลธัญบุรี	3.36		0.55 (0.000*)	-0.55 (0.000*)
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2.81			-1.10 (0.000*)

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

(n=395)

สถานศึกษาที่สังกัด	Mean	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์	มหาวิทยาลัย ราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
		3.36	2.81	3.91
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลย อลงกรณ์ในพระบรม ราชูปถัมภ์	3.91	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.17 เปรียบเทียบสถานศึกษาที่สังกัดที่แตกต่างกันของนักศึกษากับการศึกษา
วัฒนธรรมการทำงานของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ใน
วัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มี
ระดับความพร้อมในด้านการศึกษาวัฒนธรรมการทำงานของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อสามารถที่จะ
ทำงานร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้ มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาใน
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แต่มีระดับความพร้อมในด้านดังกล่าว น้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาใน
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ เช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาใน
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีระดับความพร้อมในด้านการศึกษาวัฒนธรรมการทำงานของประเทศ
สมาชิกอาเซียน เพื่อสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้ น้อยกว่ากลุ่ม
ตัวอย่างที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์เช่นกัน

สมมติฐานที่ 1.5 รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน ของนักศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อ
การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.18 ตารางเปรียบเทียบระดับปัจจัยที่มีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน (n=395)

ระดับความพร้อมของนักศึกษา ในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	n	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
1.การศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับกร รวมตัวของประชาคมอาเซียน และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นใน ตลาดแรงงาน	ต่ำกว่า 15,000 บาท	78	3.67	0.784	2.863	0.037*
	15,000-30,000 บาท	119	3.75	0.846		
	30,001-50,000 บาท	92	3.63	0.808		
	50,001 บาทขึ้นไป	106	3.42	0.925		
	รวม	395	3.62	0.854		
2.การเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนา ทักษะภาษาอังกฤษ นอกเหนือจาก ที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย	ต่ำกว่า 15,000 บาท	78	3.40	0.902	1.424	0.235
	15,000-30,000 บาท	119	3.39	0.967		
	30,001-50,000 บาท	92	3.38	0.982		
	50,001 บาทขึ้นไป	106	3.16	1.061		
	รวม	395	3.33	0.986		
3.การเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนา ทักษะภาษาของประเทศเพื่อน บ้าน ที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนใน มหาวิทยาลัย	ต่ำกว่า 15,000 บาท	78	3.09	1.130	2.130	0.096
	15,000-30,000 บาท	119	3.13	1.275		
	30,001-50,000 บาท	92	3.18	1.138		
	50,001 บาทขึ้นไป	106	2.80	1.206		
	รวม	395	3.05	1.203		
4.ศึกษาวัฒนธรรมการทำงานของ ประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อ สามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นที่ อยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	78	3.42	0.890	4.897	0.002*
	15,000-30,000 บาท	119	3.50	1.057		
	30,001-50,000 บาท	92	3.48	1.000		
	50,001 บาทขึ้นไป	106	3.04	1.023		
	รวม	395	3.35	1.018		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.18 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1.5 ด้วยค่าสถิติ F-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สรุปได้ว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักศึกษาที่แตกต่างกัน จะมีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการรวมตัวของประชาคมอาเซียน และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในตลาดแรงงาน และด้านการศึกษาวินิจฉัยการทำงานของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ตามตารางที่ 4.19 - ตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.19 ตารางผลการทดสอบเป็นรายคู่การศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการรวมตัวของประชาคมอาเซียนและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในตลาดแรงงาน ตามรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนของนักศึกษา (n=395)

รายได้เฉลี่ยของครอบครัว	Mean	ต่ำกว่า 15,000 บ.	15,000-30,000 บาท	30,001-50,000 บาท	50,001 บาทขึ้นไป
ต่อเดือนของนักศึกษา	3.67	3.67	3.75	3.63	3.42
ต่ำกว่า 15,000 บาท	3.67	-	-0.08 (0.511)	0.04 (0.781)	0.25 (0.056)
15,000-30,000 บาท	3.75	-	-	0.12 (0.319)	0.33 (0.005*)
30,001-50,000 บาท	3.63	-	-	-	0.21 (0.089)
50,001 บาทขึ้นไป	3.42	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.19 เปรียบเทียบรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนของนักศึกษากับการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการรวมตัวของประชาคมอาเซียนและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในตลาดแรงงาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนระหว่าง 15,000-30,000 บาท มีระดับความพร้อมในด้านการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการรวมตัวของประชาคมอาเซียนและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในตลาดแรงงานมากกว่านักศึกษากลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป

ตารางที่ 4.20 ตารางผลการทดสอบเป็นรายคู่การศึกษาวัฒนธรรมการทำงานของประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้ ตามรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนของนักศึกษา (n=395)

รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนของนักศึกษา	Mean	ต่ำกว่า 15,000 บ.	15,000-30,000 บาท	30,001-50,000 บาท	50,001 บาทขึ้นไป
รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนของนักศึกษา		3.42	3.50	3.48	3.04
ต่ำกว่า 15,000 บาท	3.42		-0.08 (0.619)	-0.06 (0.721)	0.38 (0.010*)
15,000-30,000 บาท	3.50			0.02 (0.900)	0.46 (0.001*)
30,001-50,000 บาท	3.48				0.44 (0.002*)
50,001 บาทขึ้นไป	3.04		-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.20 เปรียบเทียบรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนของนักศึกษากับการศึกษาวัฒนธรรมการทำงานของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนต่ำกว่า 50,001 บาท มีระดับความพร้อมในด้านการศึกษาวัฒนธรรมการทำงานของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้ มากกว่านักศึกษากลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป

ตารางที่ 4.21 ตารางสรุปการเปรียบเทียบระดับปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา ที่มีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (n=395)

ปัจจัยส่วนบุคคล	N	ระดับความพร้อม			
		การศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการรวมตัวของประชาคมอาเซียน และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในตลาดแรงงาน	การเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย	การเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน ที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย	การศึกษาวัฒนธรรมการทำงานของประเทศไทยเพื่อสมาชิกอาเซียน เพื่อสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้
1. เพศ					
ชาย	108	3.68	3.45	3.22	3.54
หญิง	287	3.60	3.28	2.98	3.29
t-test		0.831	1.543	1.770	2.197*
2. ชั้นปีการศึกษา					
ชั้นปีที่ 3	203	3.57	3.23	3.00	3.29
ชั้นปีที่ 4	192	3.67	3.43	3.10	3.42
t-test		-1.232	-2.03	-0.817*	-1.281
3. ผลการเรียน					
ต่ำกว่า 2.00	9	4.33	4.22	3.67	4.33
2.00-2.50	78	3.71	3.33	3.36	3.54
2.51-3.00	148	3.74	3.51	3.22	3.57
3.01-3.50	121	3.40	3.06	2.64	2.95
3.51 ขึ้นไป	39	3.51	3.28	2.90	3.18
F-test		4.857*	5.607*	6.523*	10.401*

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

(n=395)

ปัจจัยส่วน บุคคล	N	ระดับความพร้อม			
		การศึกษาหาความรู้ เกี่ยวกับการรวมตัวของ ประชาคมอาเซียน และ ผลกระทบที่จะเกิดขึ้น ในตลาดแรงงาน	การเข้าฝึกอบรมเพื่อ พัฒนาทักษะ ภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้ เรียนในมหาวิทยาลัย	การเข้าฝึกอบรมเพื่อ พัฒนาทักษะภาษาของ ประเทศเพื่อนบ้าน ที่ ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียน ในมหาวิทยาลัย	ศึกษาวัฒนธรรม การทำงานของประเทศ สมาชิกอาเซียน เพื่อ สามารถที่จะทำงาน ร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ใน วัฒนธรรมที่แตกต่าง กันได้
4.สถานศึกษาที่สังกัด					
ราชวมงคล	219	3.63	3.17	2.90	3.36
ธัญบุรี					
ธรรมศาสตร์	90	3.23	3.16	2.63	2.81
ราชภัฏวไลย ลงกรณ์ ฯ	86	4.00	3.92	3.85	3.91
F-test		19.405*	21.710*	29.767*	29.125*
5.รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน					
ต่ำกว่า 15,000 บาท	78	3.67	3.40	3.09	3.42
15,000- 30,000 บาท	119	3.75	3.39	3.13	3.50
30,001- 50,000 บาท	92	3.63	3.38	3.18	3.48
50,001 บาท ขึ้นไป	106	3.42	3.16	2.80	3.04
F-test		2.863*	1.424	2.130	4.897*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.21 แสดงสมมติฐานที่ 1.1 ด้วยค่าสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สรุปได้ว่า ข้อมูลส่วนบุคคล เพศที่ต่างกันจะมีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนด้านการศึกษาวัฒนธรรมการทำงานของประเทศไทยสมาชิกอาเซียน เพื่อสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้ แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1.2 ด้วยค่าสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สรุปได้ว่า ชั้นปีการศึกษาของนักศึกษาที่ต่างกัน จะมีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเตรียมความ

พร้อมด้านการเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย
แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1.3 ด้วยค่าสถิติ ค่าสถิติ F-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
สรุปได้ว่า ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาที่แตกต่างกัน จะมีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในการ
เตรียมความพร้อม ในทุกด้าน แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1.4 ด้วยค่าสถิติ ค่าสถิติ F-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
สรุปได้ว่า สถานศึกษาที่สังกัดของนักศึกษาที่แตกต่างกัน จะมีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาใน
การเตรียมความพร้อม ในทุกด้าน แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1.5 ด้วยค่าสถิติ ค่าสถิติ F-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
สรุปได้ว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักศึกษาที่แตกต่างกัน จะมีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษา
ในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการรวมตัวของ
ประชาคมอาเซียน และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในตลาดแรงงาน และด้านการศึกษาวัฒนธรรมการ
ทำงานของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่าง
กันได้ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.22 ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษามีผลต่อระดับความ
พร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (n=395)

ระดับความพร้อม	ปัจจัยส่วนบุคคล				
	เพศ	ชั้นปี การศึกษา	ผลการ เรียน	สถาน ศึกษาที่ สังกัด	รายได้เฉลี่ย ของ ครอบครัวต่อ เดือน
1.การศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการ รวมตัวของประชาคมอาเซียน และ ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นใน ตลาดแรงงาน	-	-	✓	✓	✓

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

(n=395)

ระดับความพร้อม	ปัจจัยส่วนบุคคล				
	เพศ	ชั้นปี การศึกษา	ผลการ เรียน	สถาน ศึกษาที่ สังกัด	รายได้เฉลี่ย ของ ครอบครัวต่อ เดือน
2. การเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย	-	-	✓	✓	-
3. การเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาของประเทศเพื่อนบ้านที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย	-	✓	✓	✓	-
4. ศึกษาวัฒนธรรมการทำงานของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้	✓	-	✓	✓	✓

✓ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.22 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษามีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สามารถสรุปได้ดังนี้

1. เพศ ที่ต่างกัน จะมีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนด้านการศึกษาวัฒนธรรมการทำงานของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้ แตกต่างกัน

2. ชั้นปีการศึกษา ที่ต่างกัน จะมีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเตรียมความพร้อมด้านการเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย แตกต่างกัน

3. ผลการเรียน ที่แตกต่างกัน จะมีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเตรียมความพร้อม ในทุกด้าน แตกต่างกัน

4. สถานศึกษาที่สังกัด ที่แตกต่างกัน จะมีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเตรียมความพร้อม ในทุกด้าน แตกต่างกัน

5. รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน ที่แตกต่างกัน จะมีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการรวมตัวของประชาคมอาเซียน และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในตลาดแรงงาน และด้านการศึกษาวัฒนธรรมการทำงานของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ในวัฒนธรรมที่ต่างกันได้ แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ใช้การหาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกัน ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตารางที่ 4.23 ตารางแสดงการทดสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน และการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา

ระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน	การเตรียมความพร้อมของนักศึกษา		
	Pearson Correlation (r)	Sig.2-tailed	ระดับความสัมพันธ์
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน	-0.353	0.000**	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.23 พบว่าระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนมีความสัมพันธ์เชิงลบในระดับปานกลางกับการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา ที่ระดับ -0.353 ด้วยระดับนัยสำคัญที่ 0.05

สมมติฐานที่ 3 การให้ความรู้ของสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นแก่นักศึกษามีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ใช้การหาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกัน ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตารางที่ 4.24 ตารางแสดงการทดสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่างการให้ความรู้ของสถาบันการศึกษา
เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น และการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา

การให้ความรู้ของสถาบันการศึกษา เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น	การเตรียมความพร้อมของนักศึกษา		
	Pearson Correlation (r)	Sig.2-tailed	ระดับ ความสัมพันธ์
การให้ความรู้ของสถาบันการศึกษา เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น	0.343	0.000**	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.24 พบว่าการให้ความรู้ของสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นกับการเตรียมความพร้อมของนักศึกษามีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง ที่ระดับ 0.343 ด้วยระดับนัยสำคัญที่ 0.05

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง ความพร้อมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดปทุมธานี ในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และศึกษาระดับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ขอบเขตของการศึกษาด้านประชากร คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 3 และ ชั้นปีที่ 4 ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐในจังหวัดปทุมธานี จากกลุ่มตัวอย่าง 395 ราย ได้จากสุตรคำนวณขนาดตัวอย่างของทาโร ยามานะ (Taro Yamane) โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เก็บข้อมูลระหว่างเดือนตุลาคม พ.ศ. 2555 - มกราคม พ.ศ. 2556 จากมหาวิทยาลัยของรัฐในจังหวัดปทุมธานี ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา การแจกแจง ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ t-test, F-test (One-Way ANOVA) วิธีเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีผลต่าง LSD (Least Significant Difference) และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.1 สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 72.7 กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 51.4 มีผลการเรียนอยู่ระหว่าง 2.51-3.00 ร้อยละ 37.5 ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ร้อยละ 55.4 มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนอยู่ระหว่าง 15,000-30,000 บาท ร้อยละ 30.1

2. ระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดปทุมธานี พบว่า โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ในระดับปานกลาง มีคะแนนอยู่ระหว่าง 5-6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 37.0 ค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 3.2835 คะแนนรวมเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบถูก คิดเป็นร้อยละ 58.83 และตอบผิดคิดเป็นร้อยละ 41.17 ข้อที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบถูกสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 86.6 คือปัจจุบันสมาชิกอาเซียนมีประเทศใดบ้าง ส่วนข้อคำถามที่กลุ่มตัวอย่างตอบผิด

มากที่สุดเป็น คิดเป็นร้อยละ 76.2 คือคำถามเกี่ยวกับเป้าหมายการสร้างประชาคมอาเซียน ภายในปี พ.ศ.2563 (ค.ศ. 2020) ประกอบด้วย 3 เสาหลัก ยกเว้นข้อใด

3. ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อการให้ความรู้ของสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น พบว่าอยู่ในระดับเห็นด้วยทุกข้อ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอันดับแรกคือ อาจารย์ผู้สอนกระตุ้นให้นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของประชาคมอาเซียน อยู่ในระดับเห็นด้วย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 รองลงมาคือ สถานศึกษาสร้างความตระหนักให้นักศึกษาเห็นถึงความสำคัญของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนแก่นักศึกษา และมีความรู้ความสามารถในการให้คำแนะนำในการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนแก่นักศึกษา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 สถานศึกษามีการจัดทำแผนการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานให้นักศึกษาเพื่อเตรียมรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 สถานศึกษามีการปรับปรุงหลักสูตรเพื่อเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรี ภายใต้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และมีการจัดอบรมเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมที่จะเข้าแข่งขันในตลาดแรงงานระดับอาเซียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 สถานศึกษามีอาจารย์ชาวต่างชาติสอนในรายวิชาภาษาต่างประเทศในสัดส่วนที่เหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 สถานศึกษามีการจัดการอบรมแก่นักศึกษาเพื่อพัฒนาให้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในการใช้คอมพิวเตอร์มากขึ้น และมีการเชิญวิทยากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญมาให้ข้อมูล และให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา เกี่ยวกับตลาดแรงงานเสรีภายใต้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 สถานศึกษามีห้องสมุด หรือฐานข้อมูลสำหรับให้บริการนักศึกษาในการค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน และมีการจัดการอบรมภาษาอังกฤษ เพื่อให้ศึกษามีทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 สถานศึกษามีการจัดการศึกษาดูงานต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 และอันดับสุดท้ายคือสถานศึกษามีบอร์ดนิทรรศการให้ความรู้แก่นักศึกษาเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน และมีการจัดการศึกษาดูงานภายในประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อาเซียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83

4. ระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 อันดับแรกคือการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการรวมตัวของประชาคมอาเซียน และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในตลาดแรงงาน อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 รองลงมาคือการศึกษาวัฒนธรรมการทำงานของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้ อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 การเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 และอันดับสุดท้ายคือ การเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาของ

ประเทศเพื่อนบ้าน ที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05

5. ผลการทดสอบสมมติฐาน

5.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษามีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สามารถสรุปได้ดังนี้

1. เพศ ที่ต่างกัน จะมีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการศึกษาวัฒนธรรมการทำงานของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้ แตกต่างกัน

2. ชั้นปีการศึกษา ที่ต่างกัน จะมีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเตรียมความพร้อมด้านการเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย แตกต่างกัน

3. ผลการเรียน ที่แตกต่างกัน จะมีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเตรียมความพร้อม ในทุกด้าน แตกต่างกัน

4. สถานศึกษาที่สังกัด ที่แตกต่างกัน จะมีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเตรียมความพร้อม ในทุกด้าน แตกต่างกัน

5. รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน ที่แตกต่างกัน จะมีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการศึกษาค้นคว้าความรู้เกี่ยวกับการรวมตัวของประชาคมอาเซียน และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในตลาดแรงงาน และด้านการศึกษาวัฒนธรรมการทำงานของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้ แตกต่างกัน

5.2 ระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา สรุปได้ดังนี้

ระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนมีความสัมพันธ์เชิงลบในระดับปานกลางกับการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา ที่ระดับ -0.353 ด้วยระดับนัยสำคัญที่ 0.05

5.3 การให้ความรู้ของสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นแก่นักศึกษามีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา สรุปได้ดังนี้

การให้ความรู้ของสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นกับการเตรียมความพร้อมของนักศึกษามีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง ที่ระดับ 0.343 ด้วยระดับนัยสำคัญที่ 0.05

5.2 การอภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาคำถามพร้อมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดปทุมธานีในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า เพศ ที่ต่างกัน จะมีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนด้านการศึกษาวัฒนธรรมการทำงานของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปรัชญา ชุ่มนาเสียว (2554) ได้ศึกษาเรื่อง “ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงสู่การเป็นประชาคมอาเซียน” และ กมลรัตน์ สุพัฒน์วิชัย และคณะ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการขึ้นฝึกปฏิบัติการพยาบาลในคลินิกของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สงขลา” ในส่วนชั้นปีการศึกษา พบว่า ชั้นปีการศึกษา ที่ต่างกัน จะมีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเตรียมความพร้อมด้านการเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย แตกต่างกัน ต่างจากผลการศึกษาของ ปรัชญา ชุ่มนาเสียว (2554) ได้ศึกษาเรื่อง “ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงสู่การเป็นประชาคมอาเซียน” ที่พบว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ไม่แตกต่างกัน ด้านผลการเรียน พบว่า ผลการเรียน ที่แตกต่างกัน จะมีผลต่อระดับความพร้อมของนักศึกษาในการเตรียมความพร้อมแตกต่างกัน ต่างจากผลการศึกษาของกมลรัตน์ สุพัฒน์วิชัย และคณะ (2555) ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการขึ้นฝึกปฏิบัติการพยาบาลในคลินิกของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สงขลา” พบว่าผลการเรียนที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเตรียมความพร้อมในการขึ้นฝึกปฏิบัติการพยาบาลในคลินิกของนักศึกษาพยาบาล ไม่แตกต่างกัน

ด้านระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สามารถตอบคำถามความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ได้ถูกต้องร้อยละ 58.83 ต่างจากผลการศึกษาของอรรณณ สีสวานิช (2554) ได้ศึกษาเรื่อง “ความพร้อมของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน” ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างสามารถตอบคำถามความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ได้ถูกต้องเพียงร้อยละ 45.25 ซึ่งนักศึกษามีความรู้เพิ่มขึ้นถึง 30 เปอร์เซ็นต์ สะท้อนให้เห็นว่าภายในระยะเวลาเพียง 1 ปีนักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนมากขึ้นอย่าง และจากการศึกษาระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน มีความสัมพันธ์กับระดับความพร้อมในระดับปานกลาง สะท้อนให้เห็นว่านักศึกษาที่มีความรู้มีน้อย มีแนวโน้มในการเตรียมความพร้อมในด้านการศึกษาคำถามเกี่ยวกับการรวมตัวของประชาคมอาเซียน และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในตลาดแรงงาน ด้านการเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย ด้านการเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน ที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียน

ในมหาวิทยาลัย และด้านการศึกษาวัฒนธรรมการทำงานของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้ค่อนข้างสูง เนื่องจากนักศึกษากลุ่มนี้ทราบถึงศักยภาพของตัวเอง ทำให้เล็งเห็นถึงความสำคัญของประชาคมอาเซียน เนื่องจากหากมีการเตรียมความพร้อมในการแข่งขันสู่ตลาดแรงงานที่ดี ก็จะทำให้ตนเองมีโอกาสในตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนมากกว่ากลุ่มที่มีการผลการเรียนสูงกว่า

ด้านการให้ความรู้ของสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น มีความสัมพันธ์กับระดับความพร้อมในระดับปานกลาง โดยทัศนคติของนักศึกษาเห็นว่าสถานศึกษามีการให้ความรู้แก่นักศึกษาในระดับสูง สะท้อนให้เห็นว่า สถานศึกษามีการเตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษา แต่นักศึกษายังไม่ตระหนักเห็นถึงความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น

ในด้านการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษ ในระดับปานกลาง สอดคล้องผลการศึกษาของอรวรรณ สีลานิช (2554) ได้ศึกษาเรื่อง “ความพร้อมของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน”

5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางสำหรับวางแผนและพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการการเรียนการสอน เพื่อเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายดังนี้

1. ผลการศึกษาระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ในระดับปานกลาง ซึ่งนักศึกษาสามารถตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลทั่วไป แต่ไม่สามารถตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับรายละเอียดเชิงลึกได้ สถานศึกษาจึงควรให้ความสำคัญต่อการให้ความรู้ การอบรม หรือการจัดการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้กับนักศึกษา ทำให้สามารถออกไปแข่งขันกับประเทศอื่น ๆ ได้ในอนาคต

2. ผลศึกษานักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำ มีแนวโน้มในการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนสูงกว่ากลุ่มที่มีการผลการเรียนสูง สถานศึกษาจึงควรมีการประเมินศักยภาพเป็นรายบุคคล ถึงความสามารถออกไปแข่งขันในตลาดแรงงานว่ามีมากน้อยเพียงใด เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงเล็งเห็นถึงความสำคัญในการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน

3. ผลการศึกษาทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการให้ความรู้ของสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นพบว่า อันดับแรกคือ อาจารย์ผู้สอนกระตุ้นให้นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของประชาคมอาเซียน สถานศึกษาจึงควรให้ความสำคัญต่ออาจารย์ผู้สอนมากที่สุด

เนื่องจากอาจารย์ผู้สอนถือเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดความรู้ และกระตุ้นให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นเพื่อพัฒนาตนเองต่อไป

4. ผลการศึกษาด้านระดับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งพบว่านักศึกษามีการเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน ที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัยยังอยู่ในระดับน้อยที่สุด สถาบันจึงควรจัดอบรม และกระตุ้นให้นักศึกษาเข้าฝึกอบรมทักษะทางภาษา นอกเหนือจากภาษาอังกฤษ รวมทั้งภาษาประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อพัฒนาทักษะภาษาให้กับนักศึกษามากยิ่งขึ้น ตลอดจนการศึกษาวรรณกรรมการทำงานของประเทศในอาเซียน เพื่อสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้

5.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอนาคต

1. ควรมีการศึกษาถึงลักษณะแรงงานที่เป็นที่ต้องการในตลาดแรงงาน เพื่อนำมาเป็นข้อมูลเพิ่มเติมสำหรับการวางแผน พัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการ รวมทั้งการจัดการเรียนการสอน ซึ่งจะนำไปสู่การผลิตบัณฑิตให้มีลักษณะตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยเฉพาะตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2. ควรมีการศึกษาถึงความพร้อมของสถานศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อทราบถึงศักยภาพของสถานศึกษาว่ามีการเตรียมความพร้อมด้านการบริหารจัดการ และการผลิตบัณฑิตมากน้อยเพียงใดในตอบสนองและสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ในอนาคต โดยเฉพาะตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความพร้อมของนักศึกษาในประเทศไทยกับนักศึกษาในกลุ่มประเทศอาเซียนถึงความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการสะท้อนความสามารถทางการแข่งขันของบัณฑิตไทยว่ามีมากน้อยเพียงใด เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียน ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาจุดอ่อนของนักศึกษาไทย ทำให้สามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ เนื่องจากนักศึกษามีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ สุพัฒน์วิชัย และคณะ. 2555. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการขึ้นฝึกปฏิบัติการพยาบาลในคลินิกของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สงขลา. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สงขลา สถาบันพระบรมราชชนก สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข.
- กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ. 2550. “ก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน,” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: http://www.dtn.go.th/vtl_upload_file//1185178713750/aec.pdf, [สืบค้นเมื่อ 22 ตุลาคม 2555]
- กระทรวงการต่างประเทศ. 2552. **แนะนำให้รู้จักอาเซียน**. กรุงเทพฯ. เอกสารแผ่นพับ.
- _____. 2554ก. “ประชาคมอาเซียน,” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: http://www.mfa.go.th/ASEAN_community, [สืบค้นเมื่อ 24 ตุลาคม 2555]
- _____. 2554ข. “ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน,” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.mfa.go.th/web/3020.php?sid=4052>, [สืบค้นเมื่อ 24 ตุลาคม 2555]
- กระทรวงการต่างประเทศและสำนักงานเลขาธิการเครือข่ายมหาวิทาลัยอาเซียน. 2545. **อาเซียนแห่งอนาคต ยุทธศาสตร์ประเทศไทย ร่วมมือพร้อมแข่งขัน ASEAN and Beyond: Competitiveness Through Strategic Cooperation**. บางจากการพิมพ์. กรุงเทพฯ.
- กันยา สุวรรณแสง. 2540. **จิตวิทยาทั่วไป**. กรุงเทพฯ : รวมสาสน์.
- จิตรา วสุวานิช. 2528. **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชนงกรณ์ กุณฑลบุตร. 2546. **หลักการจัดการ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยวัฒน์ บุญทริก. 2533. **การจัดการมัธยมศึกษา**. อุบลราชธานี. วิทยาลัยครูอุบลราชธานี.
- ชัยวุฒิ ตรีภักตรอง. 2553. **เอกสารประกอบการเรียน PA 205 ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ**. หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการปกครอง สถาบันราชภัฏวชิรเวศน์
ศูนย์การศึกษานอกสถานที่ตั้ง นครศรีธรรมราช.
- ชานินทร์ ศิลป์จารุ. 2550. **การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: บริษัท วี. อินเทอร์เน็ต ฟริน จำกัด.
- นฤตพงศ์ ไชยวงศ์. 2540. **ความพร้อมในการจัดป่าชุมชน ศึกษากรณีคณะกรรมการหมู่บ้าน อำเภอปัว จังหวัดน่าน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยมหิดล.
- นิจิตา เบญจมสุทิน และนางนุช พันธกิจไพบุลย์. 2547. **เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- บุญธรรม กิจปริดาปริสุทธิ. 2542. เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: บี แอนด์ บี.
- ประทวน กลิ่นพินิจ. 2551. ความพร้อมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของเทศบาลตำบลในจังหวัดอุตรดิตถ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- ปรัชญา ชุ่มนาเสียว. 2554. ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงสู่การเป็นประชาคมอาเซียน. ภาควิชาการบริหารรัฐกิจ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2535. การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : สหมิตรออฟเซต.
- พรรณี ช.เจนจิต. 2528. จิตวิทยาการเรียนการสอน (จิตวิทยาสำหรับครูในชั้นเรียน). พิมพ์ครั้งที่ 3. (ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพมหานคร : อัมรินทร์การพิมพ์.
- พลเทพ บุญยะกาญจน. 2545. ความพร้อมในการขยายระบบการประกันสังคมไปยังสถานประกอบการขนาด เล็กในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พิชัย เสี่ยมจิตต์. 2542. การบริหารงานเฉพาะด้านในสถานศึกษา อุดมราชธานี. คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุดรราชธานี.
- ไพรัช ถ้ายอง. 2545. การจัดส่งแรงงานไทยไปทำงานในอิสราเอล. กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต. 2555. “คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี,” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.tbs.tu.ac.th/th/home/about.rails>, [สืบค้นเมื่อ 1 พฤศจิกายน 2555]
- มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. 2555. “สำนักส่งเสริมวิชาการ,” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: http://acad.vru.ac.th/about_acad/ac_couse_management.php, [สืบค้นเมื่อ 1 พฤศจิกายน 2555]
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. 2555. “เกี่ยวกับ มทร.ธัญบุรี,” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.rmutt.ac.th/>, [สืบค้นเมื่อ 1 พฤศจิกายน 2555]
- มานัส มงคลสุข. 2554. “ยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียน 2558,” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://rt-spark.blogspot.com/2011/06/2558.html>, [สืบค้นเมื่อ 20 ตุลาคม 2555]
- วิทย์ บัณฑิตกุล. 2554. รู้จักประชาคมอาเซียน. กรุงเทพฯ: บริษัทสถาพรบุคส์ จำกัด.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ. 2545. องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ : บริษัทธรรมสาร.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สำนักการประชาสัมพันธ์ต่างประเทศ กรมประชาสัมพันธ์. 2554. **ประเทศไทยกับอาเซียน.**
กรมประชาสัมพันธ์ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. 2542. **บทบาทในองค์การระหว่างประเทศเส้นทางสู่ความเป็นสากล
ของอุดมศึกษาไทย.** กรุงเทพฯ.
- สมนึก แดงเจริญ. 2537. **ทฤษฎีว่าด้วยการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ.** โครงการส่งเสริมเอกสารวิชาการ
สถาบัน
บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิทธิพร รุจิระขรรยง. 2555. **เอกสารประกอบการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์การรวมกลุ่มระหว่างประเทศ
คณะเศรษฐศาสตร์.** มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- หัตถุมล กันทะพรม. 2552. **การวิเคราะห์ความพร้อมในการขยายระดับชั้นเรียนของโรงเรียนเมตตา
ศึกษา จังหวัดเชียงใหม่.** วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต.
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อภิชัย กุลชา. 2536. **ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของ
โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ.** วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อรวรรณ สีลาวนิช. 2554. **ความพร้อมของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์กับการเข้าสู่
ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน.** สารนิพนธ์คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์.
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อัจฉรา ชีวะตระกูลกิจ. 2542. **การจัดการสำหรับวิศวกร.** นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมมาธิราช.
- ASEAN Secretariat (Online). Available : <http://www.asean.org> [2012, December 5]
- Downing J. and D. 1971. **Thrakrey. Reading and Readiness.** London, University : of London
Press.
- Mc Kechnie, Noak . 1966. **Webster's Dictionary. 2 nd ed.** New York : The Work Publishing
Center Cleveland.
- Skinner . 1965. **Educational Psychology.** New York : Prentice Hall Inc.
- Thatcher, Vergina S .,ed. 1970. **The New Webster Dictionary of the English Language.** New
York: Process and Book.

แบบสอบถามงานวิจัย

เรื่อง ความพร้อมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดปทุมธานีในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาและเป็นส่วนประกอบในงานโครงการเฉพาะบุคคล ในระดับปริญญาโท ของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ข้อมูลที่ท่านกรอกจะเก็บเป็นความลับ และจะไม่ส่งผลกระทบต่อท่าน เนื่องจากข้อมูลที่น่าเสนอในผลงานวิจัยจะนำเสนอในภาพรวม มิได้เสนอเป็นรายบุคคล และจะใช้ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการวิจัยเท่านั้น จึงขอความกรุณาในการตอบแบบสอบถาม และขอบพระคุณไว้ใน ณ ที่นี้ด้วยค่ะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ลงใน [] หน้าคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านเพียง 1 ข้อ

1. เพศ 1. ชาย 2. หญิง
2. ชั้นปีการศึกษา 1. ชั้นปีที่ 3 2. ชั้นปีที่ 4
3. ผลการเรียน (GPA) 1. ต่ำกว่า 2.00 2. 2.00-2.50
 3. 2.51-3.00 4. 3.01-3.50
 5. 3.51 ขึ้นไป
4. สถานศึกษาที่สังกัด 1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
 2. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 3. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
5. รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน 1. ต่ำกว่า 15,000 บาท 2. 15,000-30,000 บาท
 3. 30,001-50,000 บาท 4. 50,001 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย หน้าคำตอบที่ตรงกับความคิดของท่านเพียง 1 ข้อ

1. อาเซียน (ASEAN) หรือ สมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (The Association for South East Asian Nations) ก่อตั้งขึ้นเมื่อปีพ.ศ. ไດ
 - (1.) พ.ศ. 2509
 - (2.) พ.ศ. 2510
 - (3.) พ.ศ. 2515
 - (4.) พ.ศ. 2520
2. ปัจจุบันสมาชิกอาเซียนมีประเทศใดบ้าง
 - (1.) ไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย สิงคโปร์ บรูไน เวียดนาม ลาว พม่า กัมพูชา จีน

- (2.) ไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย สิงคโปร์ บรูไน เวียดนาม ลาว พม่า จีน ฟิลิปปินส์
- (3.) ไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย สิงคโปร์ บรูไน เวียดนาม ลาว พม่า กัมพูชา ฟิลิปปินส์
- (4.) ไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย สิงคโปร์ บรูไน เวียดนาม ลาว พม่า เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น

3. คำขวัญของอาเซียนคือข้อใด

- (1.) หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งเอกลักษณ์ หนึ่งประชาคม
- (2.) หนึ่งประชาคม หนึ่งเอกลักษณ์ หนึ่งเศรษฐกิจ
- (3.) หนึ่งเอกลักษณ์ หนึ่งประชาคม หนึ่งเศรษฐกิจ
- (4.) หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งเอกลักษณ์ หนึ่งประชาชาติ

4. ข้อใดเป็นความสำคัญของไทยที่มีต่ออาเซียน

- (1.) เป็นผู้นำในกลุ่มอาเซียน
- (2.) เป็นหนึ่งในประเทศผู้ก่อตั้งอาเซียน
- (3.) เป็นที่ตั้งสำนักงานใหญ่อาเซียน
- (4.) เป็นตัวแทนติดต่อค้าขายกับตะวันตก

5. ประโยชน์ของการก่อตั้งประชาคมอาเซียนคือข้อใด

- (1.) การเปลี่ยนมาใช้เงินตราสกุลเดียวกัน
- (2.) นักลงทุนไม่กล้ากักตุนสินค้า
- (3.) มีอำนาจต่อรองทางการค้ากับต่างชาติเพิ่มขึ้น
- (4.) ทำให้ชนพื้นเมืองมีสิทธิ์ในการลงทุนมากกว่าต่างชาติ

6. เป้าหมายการสร้างประชาคมอาเซียน ภายในปีพ.ศ.2563 (ค.ศ. 2020) ประกอบด้วย 3 เสาหลัก ยกเว้นข้อใด

- (1.) ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน
- (2.) ประชาคมอุตสาหกรรมอาเซียน
- (3.) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- (4.) ประชาคมสังคมและวัฒนธรรม

7. อาเซียนจะรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปีพ.ศ.ใด

- (1.) พ.ศ. 2557
- (2.) พ.ศ. 2558
- (3.) พ.ศ. 2559
- (4.) พ.ศ. 2560

8. ข้อใดไม่ใช่องค์ประกอบใน AEC Blueprint ของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

- (1.) การเป็นตลาดเดียวและฐานการผลิตร่วม
- (2.) การลดขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของอาเซียน

- (3.) การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค
- (4.) การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก
9. แร่งงานที่มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ 7 สาขาที่สามารถเคลื่อนย้ายไปทำงานที่ประเทศอื่น ๆ ในอาเซียนได้อย่างเสรีและถูกกฎหมาย คืออาชีพใดบ้าง
- (1.) วิศวกรรม นักวิจัย สถาปัตยกรรม แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล นักวิเคราะห์
- (2.) วิศวกรรม การสำรวจ สถาปัตยกรรม แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล นักวิเคราะห์
- (3.) วิศวกรรม การสำรวจ สถาปัตยกรรม แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล นักวิจัย
- (4.) วิศวกรรม การสำรวจ สถาปัตยกรรม แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล บัญชี
10. ประเทศไทยรับผิดชอบสาขาใดในแนวทางนำร่องการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ
- (1.) เทคโนโลยีสารสนเทศ และสุขภาพ
- (2.) การท่องเที่ยวและการบิน
- (3.) ยานยนต์ และผลิตภัณฑ์ไม้
- (4.) ผลิตภัณฑ์ยาง สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะของนักศึกษาที่มีต่อการให้ความรู้ของสถาบันการศึกษา

เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับทักษะของท่านต่อการให้ความรู้ของสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น

ลำดับ	ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อการให้ความรู้ของสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1.	สถานศึกษาสร้างความตระหนักให้นักศึกษาเห็นถึงความสำคัญของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน					
2.	สถานศึกษามีการจัดทำแผนการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานให้แก่นักศึกษาเพื่อเตรียมรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน					

ลำดับ	ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อการให้ความรู้ของสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3.	สถานศึกษามีการปรับปรุงหลักสูตรเพื่อเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรี ภายใต้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน					
4.	สถานศึกษามีห้องสมุด หรือฐานข้อมูลสำหรับให้บริการนักศึกษาในการค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน					
5.	สถานศึกษามีบอร์ดนิทรรศการให้ความรู้แก่นักศึกษาเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน					
6.	สถานศึกษามีการจัดการอบรมภาษาอังกฤษ เพื่อให้ นักศึกษามีทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้น					
7.	สถานศึกษามีการจัดการอบรมแก่นักศึกษาเพื่อพัฒนาให้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในการใช้คอมพิวเตอร์มากขึ้น					
8.	สถานศึกษามีการจัดอบรมเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมที่จะแข่งขันในตลาดแรงงานระดับอาเซียน					
9.	สถานศึกษามีการเชิญวิทยากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญมาให้ข้อมูล และให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา เกี่ยวกับตลาดแรงงานเสรีภายใต้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน					
10.	สถานศึกษามีการจัดการศึกษาดูงานภายในประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน					

ลำดับ	ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อการให้ความรู้ของสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
11.	สถานศึกษามีการจัดการศึกษาดูงานต่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน					
12.	สถานศึกษามีอาจารย์ชาวต่างชาติสอนในรายวิชาภาษาต่างประเทศในสัดส่วนที่เหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา					
13.	อาจารย์ผู้สอนกระตุ้นให้นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของประชาคมอาเซียน					
14.	อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนแก่นักศึกษา					
15.	อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความสามารถในการให้คำแนะนำในการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนแก่นักศึกษา					

**ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความพร้อมของนักศึกษาเพื่อการเข้าสู่ตลาดแรงงาน
ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน**

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับการเตรียมความพร้อมของท่าน

ลำดับ	การเตรียมความพร้อมของนักศึกษา	ระดับความพร้อม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ท่านได้มีการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการรวมตัวของประชาคมอาเซียน และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในตลาดแรงงาน					
2.	ท่านได้มีการเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย					
3.	ท่านได้มีการเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน ที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย					
4.	ท่านได้ศึกษาวัฒนธรรมการทำงานของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นที่อยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้					

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษาเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

.....

.....

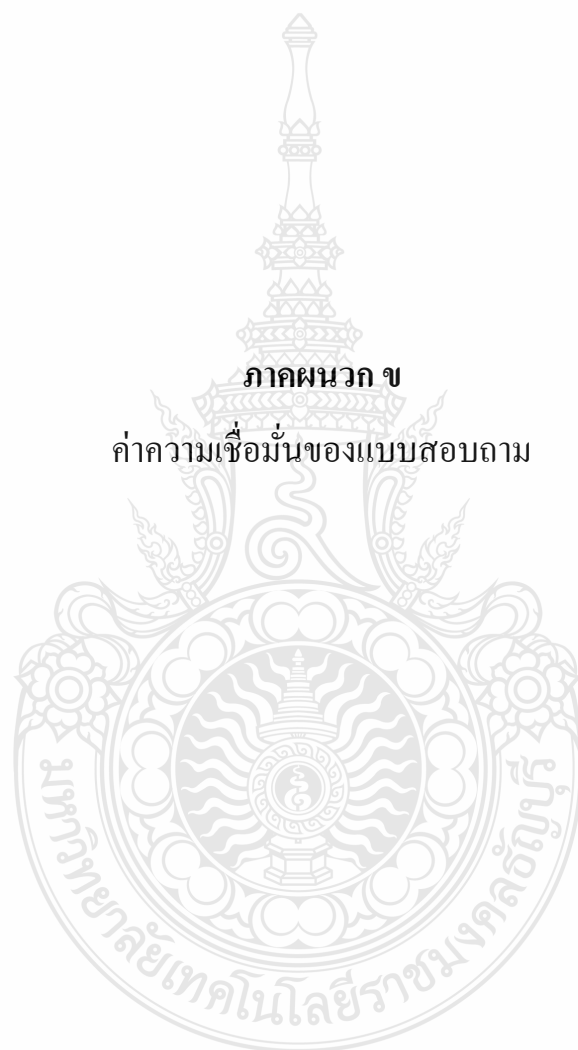
.....

.....

.....

ขอกราบขอบพระคุณที่ท่านกรุณาตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

ภาคผนวก ข

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

Reliability

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.844	29

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
A1	88.83	109.316	-.101	.857
A2	88.30	108.976	-.212	.846
A3	89.30	104.286	.143	.847
A4	89.20	106.028	.134	.845
A5	88.33	108.713	-.109	.846
A6	88.67	107.471	-.026	.856
A7	89.30	106.355	.264	.842

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
A8	89.00	105.724	.141	.845
A9	87.53	111.361	-.264	.854
A10	88.50	110.328	-.147	.858
B1	87.40	104.041	.266	.842
B2	87.47	100.395	.510	.835
B3	87.33	96.299	.622	.830
B4	87.70	98.424	.531	.833
B5	87.93	98.823	.548	.833
B6	87.63	96.171	.678	.828
B7	88.07	96.064	.595	.830
B8	87.60	99.559	.471	.835
B9	88.03	98.585	.587	.832
B10	87.97	94.999	.635	.829
B11	88.27	96.064	.666	.828
B12	87.47	100.051	.497	.835
B13	87.13	101.154	.480	.836
B14	87.43	98.668	.708	.830
B15	87.33	95.747	.727	.827
C1	88.00	98.897	.524	.834
C2	88.17	96.833	.553	.832
C3	88.83	95.247	.480	.835
C4	88.73	96.961	.537	.832

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวอุษณีย์ พรหมศรียา
วัน เดือน ปีเกิด	22 มกราคม 2530
ที่อยู่	143/23 ซอยเจริญสวัสดิ์ดี อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา 95000
การศึกษา	สำเร็จการศึกษาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ปี 2552
ประสบการณ์การทำงาน	พ.ศ.2553 - ปัจจุบัน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ)

